

Biblioteka Jagiellońska.

Insc.

138.

HC. * 12895

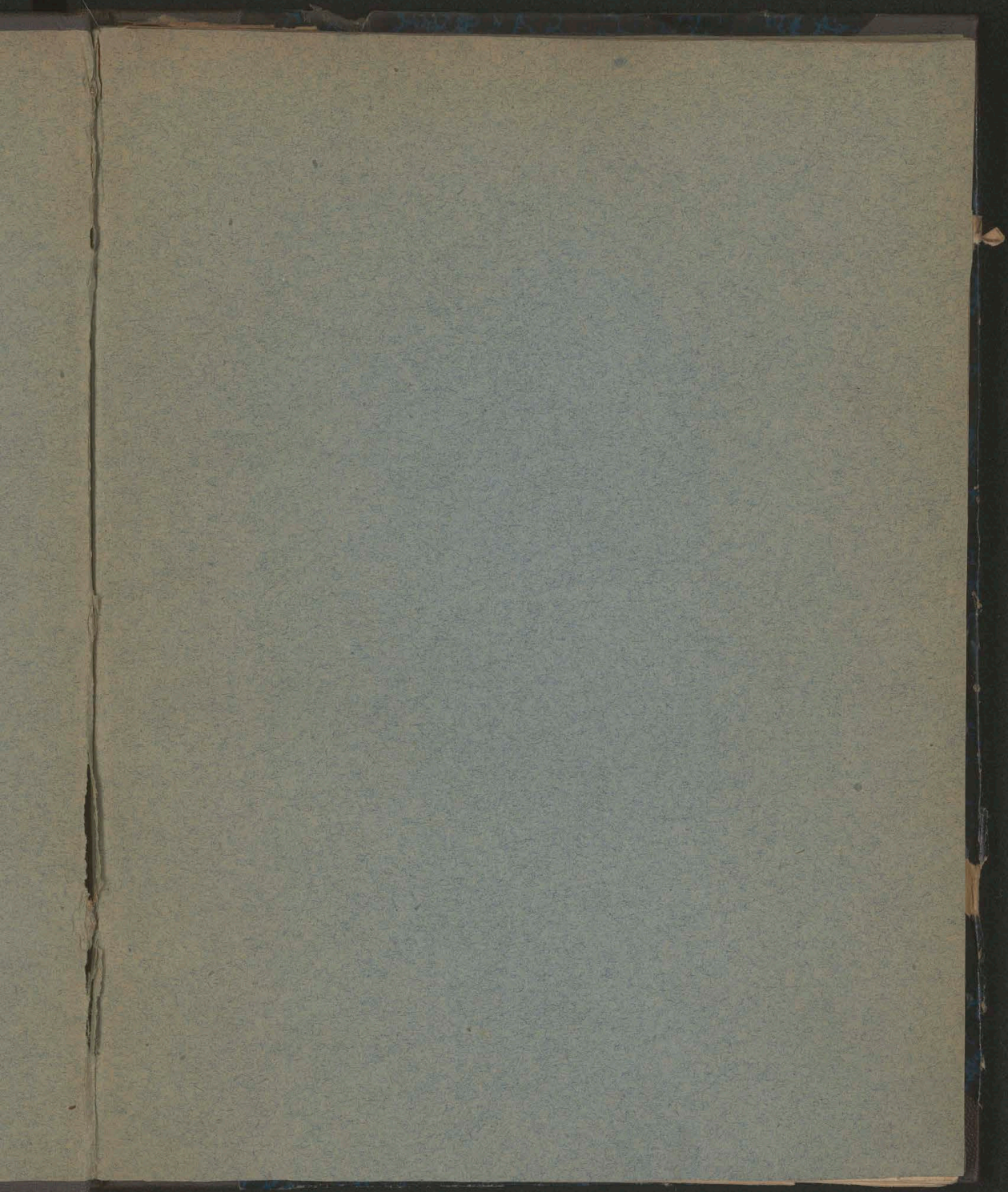
(Wist. 374)

Jnc. 138

—
—
—

W. IX. 51c

Inc. Qu. 138.

7. h. m.

I. IESVS,
FRANCISCI ARHETINI IN PHALARIDIS
TYRANNI AGRIGENTINI EPISTOLAS
PROEMIVM:

Quellem malatesta nouelle princeps illustri
tantam mihi dicendi facultatem dare: ut
uel præstatiæ tuæ: uel phalaridis nostri epi
stolis: quas nuper e græco in latinum tra
ductas: & nomini tuo: ut pollicitus sum: dicat amit
to: mea responderet oratio. Vtrum enī assequeretur:
nōmodo non multitudinis: sed ne doctarū quidem
aurium iudicium formidaret. Nam: ut laudes tuas
in aliud tempus remittā .neq; enī huiusmodi sūt
quæ possint breui proœmio complecti. Qui ornatus
quæ tanta esset dicendi copia: quæ nō tuo: & maiorū
tuorum splendore superaretur. Tacebo igitur in præ
sentia antiquissimam malearū familiā: quæ nō fla
miniz modo in qua foelicissimo præcipatu diu floru
it. sed italiæ decus atq; ornamentum clarissimū sem
per extitit. Tacebo maiores tuos. qui & si præstantissi
mi fuerint: tamen si hanc prouinciam assumerem:
tantus mihi recentium: laudum campus pateret: ut
non opus esset antiquiora cōfectari. Tacebo pandul
fum: carolum: & malatestā patruos: quibus nec belli
cæ rei gloria: neq; litterarū (quātū in principibus req
rendum est) studiis. nō liberalitate: non cæteris uirtu
tibus: sua tempora præstantiorē habuerūt. qui adeo
iter se de uirtute contendisse uidentur: ut quē præ
feras difficile sit ferri sententiā. Adeoque oīum iudicio

Planin, 12.895

Ioannes Borsii Curzabouensis

laudat: ut si quid egregium siquid magnificum: si quid
principe dignum: maiores natu meminisse uolunt ex
illorum fortiter gestis acute dictis prudenter excogitatis
exemplum adducant. Accedis tu tantis progenitori
bus digna soboles. nulla ex parte eorum laudibus infe
rior. Cuius ego cum animi magnitudinem: pietatem
liberalitatem mores integerrimos: quæ alias: ut dixi
latius prosequar intelligere: omnium maxime delegi
cuius omnis Phalaris noster inscriberetur de quo
ut ingenue quod scitio profitear. maxime malorum
nostrorum uel negligentiam: uel ingratitude ad
miror qui de tanto ac tam preclari ingenii uiro: uel
nullam poenitus: uel crudelitatis tantum fecerint me
tionem: eoque rem adduxerunt ut eius duraxat saui
tia nota sit omnibus. Animi autem magnitudo: liberali
tas doctrina ingenii acumen: poenitus fileatur. Sed
perfecto maligni iudicis est: uno uel altero uitio aceri
me examinato uirtutum merita subtrahere. Neque arbi
tror adeo phalarim in eos a quibus insidiis petebatur
quam doctos uiros in phalarim fuisse crudeles. Qui
uero & unde fuerint: nemo latinorum quæ sciam: meminere
Cicero & ualerius maximus crudelitatem eis & ca
dem breui attigerunt. Eusebius caesariensis tempora
quibus tyrannidem apud agrigentum exercuit: & ea qui
de dubia a notat. eius autem epistolæ longe magis & condi
tionis eius & more præferunt testimonium. Sed nunquid
ei credendum? Ego quidem inter omnia scribendi genera nullum
uerius quam epistolam existimo. Historia omnium iudicio
uera conprobatur. Verum si recte considerabitur scri

ptorum affectus: amor: odium: moetus: & id genus
alia: quin multa addant: multa subtrahant nemo
asserere dubitabit. Accedit reꝝ silicꝝq; ignoratio:
neq; enim omnibus interfuerunt. & res alienas ple/
rumq; scriptitant: de quibus difficile est preter euen/
tus iudicare: & eos alii aliter sæpenuero: ut fere u/
su euenit referunt. Epistola uero & si in his simulari
multa possunt & dissimulari ueriores tamen esse q̄s
dubitet? Plærunq; enim res nostras scribimus: peti/
mus: negamus: arguimus: res nostra agitur: ex quo
maxime affectus & cuiusq; mores ostenduntur qua
si in hoc quoq; scribendi genere: tum moetus tñ concili/
liandæ amicitiaꝝ gratia: tū ut uiri boni esse uideant̄
nonnulli simulant aliq̄do: non eiusmodi phalarim
contenderim. Et recte quidem: perge queso has epi/
stolas diligenter. Et si illius cōsiderabis ingenium: in/
uenies in phalaride nullum simulationis argumen/
tū. Inuenies maximi animi uirū: q; neminē formid&
neminē ad gratiam alloquatur. Inuenies apertæ frō/
tis hoīnē: q; qđ aīo: id etiā ore hēre uideatur. q; nul/
lā boni uiri opinionē aucupet. quippe qđ & gloriā
& omniū adulationē recusatq; contēnat. Vis idē/
os. ī patriā: pieratis exemplū? Hēsphalari: q; & de his
pie loquitur: & exul ad restituendā patriā atq; ornan/
dā: pecunias dilargitur. Vis studioꝝ musæq; ama/
torē phalarī ītuere qui stesicoꝝ pœtā inimicissimum
captum a se: musarum reuerentia seruauerit. Vis li/
beralitem: quē phalatidi præpōs. Neq; enī quod
non accipiat: sed quod a se munera non accipiatur

sæpe conquerit. Quis bene de se meritis gratior pharide; qui manifesto coniurationis crimine contra se deprehensum: medici sui precibus cõdoauit quot pluribus sponte sua peccit? Hec & huiusmodi plura quod dignissimo principe in his epistolis facile quod poterit inueniri. Et firmissimum est ueritatis argumentum semper sibi constat. Neque enim ulla fieri ratione potest: ut si laudo quispiam semper eundem tenorem seruare: ne affectu & conscientia uel inuitus ad animi morbos ostendendos non nunquam trahatur. Ceterum in his epistolis nihil grauius: acutius: pressius: & grecorum & latinorum pace dixerim: in hoc scribendi genere inuenies. Cuius dicendi caracterem utinam mea assequi potuissim & oratio: sententias tamen spero me assecutum: quas & prudentia & sapentia. plenas & ad beneuolendum principibus maxime accomodatas quod negauerit? Hæc igitur quom in manus mihi uenissim & elegantiam admiratus dolui eas duo milia fere annorum nostros homines latuisse. Quare non arrogantia: neque enim uires meas ignoro: sed quom qui ingenio & doctrina ualent: has nescio qua ratione adducti in latinum uertere neglexerint. Ego & si supra uires onus me subiturum intelli gerem: subii tamen: satius ratus incultiores haberi quam nullas. Crudelitatis autem qua omnes eum accusant: non tantum mihi ipse arrogo. ut melius quam tam ipse se excusare existimem. Ipse causam suam agit quæ quam sit probabilis tua poterit præstantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionem non parum facere arbitror. Ex primis siciliæ tyrannis

fuisse Phalarim superbi tarquinii temporibus. Nam
& Pythagorā ad quem Phalaris scribit eo regnante
floruisse & liuius & Aulusgellius & eusebius asse-
runt. Eo tempore siculi tyrannidis expertes & peregri-
no & exuli cretensē enī & apatria a stīphalide exulē
se ipse testat. Et ei quē paulo ante ne parē quidē ha-
buisset parere idignabāt. Hinc populorū odium: hinc
coniurationes: hinc phalaridis moetus & quæ de eo
ferunt crudelitates emanarunt: Quod licet benigni-
tas tua & mox tuorū præstātia talē cū subditis semp
se gesserit: ut nihil quā te carius nihil tibi magis q̄
uitam quā foelicitatē precent uel aliorū principū exē-
plo quid moetus possit non ignoras. Vnū preterea in
his epistolis me nō parē pturbauit quod nōnullæ ita
mendosæ sunt: ut nulla possit rōne earū sētentia cōie-
ctari. Nec mirū quom etiam familiares ciceronis epi-
stolæ q̄ frequēter in manibus hēmus librariorum in-
curia quā mendosissimæ inueniant. Eos egi locos ā
notaui conatus: tamen in quibusdam nō absurdam
pro loco ferre sētentiā. Quod si particulis illis correc-
tis ad præstantiam tuam mittam. Sed iam phalarim
ipsum & audiamus.

¶ Phalaris alciboo.

Policletus messenius quē proditionis apud ciues
tuos insimulas: morbo me incurabili liberauit: nec
ignoro me doloꝝ tibi & lachrymas nūciare. Tu at ne
pse medicæ artis inuentoræ culapius cū omībus di-
is sanare unq̄ potuisset. Aduersā enī corporis ualitu-
dinem ars sanat. Animi at morbo sola mors medet:

q̄ tu p̄ multis & magnis sceleribus. n̄ qd̄e coactis: quoru me arguis: sed uoluntariis grauissimā expectato.

¶ Hieronymo.

Bogasti me quibus adductis rationibus leontios in agrum quem mihi auferunt contra me impetum facientes: uicturum me celsuerim. Ego uero quod iustiorē causam habeam omitto: quippe qui non solum belli auctor. sed per pulso illatum. Hoc enim nullius est apud uos momenti: illud autem quod & si uos dissimuletis: scire tamen uos necesse est. Dicere sane possum uiris fortibus: pecuniis: nauibus equis me superatū: quoque omnium uos indigni cum eo hoste certatis: quod & horum & fortunæ opuletissimus est.

¶ Nicophemo.

D Vos in leontiorum concionem miserabili cruciatu perisse enūerasti: eos quom nobis infidias tederet: iterimus. Tu autem non intelligis quom calamitosum eorum desiles iteritum non solum his exemplis nobis non moliris infidias: sed in leontinos quos in bellum: contra nos cogis prigiore reddere: ut in tale hostem iniuste bellum moueant. Neque enim fieri potest eundem & odio heri propter crudelitatem: & propter mollitiem orari. Quod si ad uota res succedat neque his certantibus uobis in uicinis: neque cōcedere dehortamur.

¶ Timonatri:

Hic bello leontinos: ut autem dolori sufficias: nec penitus absumaris non omnia tibi significamus quemadmodum una cum iis thauromenitanos & zaelenses eorum socios superauimus. Neque quod captiuos talentis centum pro his acceptis dimisimus: quod prope qui nolim te tam foelicis nunciis dolore extincto in merito uideri hominem interemisse.

Policleto medico.

Nescio quid de te potius admiter policlete me-
dicinæ facultatem: an morum fidem: facultas enim
aduersam tyranniualitudinem: mores enim tantæ ce-
dis premia uicerunt: per hæc abo iustitia tua discer-
rens: duobus me periculis periclitatem: ui scilicet in-
curabilis morbi: & hostium premiis liberabit. Soli nã
q; tibi licuit si morbo periissem: tyrãnum uideri inte-
remisse. Sin mius quom quicqd mihi dederis: id pro
pro animo ad salutem accederim: me interimere: qd
tibi plurimum adeiusmodi premia consequenda p/
fuiisset. Verum enim uero noluisti premium iustum
iustæ laudi præfere. Siquidem fortasse occasio illa
temporis ad me interimendum propter morbũ iustæ
cædis causa non habuit. Ego igitur quod ita mecum
egeris quom in tua essem potestate. dignã tãta uirtu-
te laudem referre nequeo. Hoc unum scio eam te af-
secutum doctrinam: quæ deo digna sit: qui medicinæ
artem inuenit. Verumtamẽ cũ medicinæ & fidei lau-
dibus: nisi ad te animi mei erga te monumenta puri
auri phialas quattuor. Crateres argenteos non nostri
temporis artificij duos. Poculorum thericlorũ paria
decẽ. puellas ipollutas uiginti. Quiq; gita milia athico-
rũ scipsi præra & teucro: ut i rege meæ dispelatiõe id
tibi salariũ dar & qd nauiũ guberãtoris & corporis cu-
stodes: & rliq; ceteroẽs accipiunt puã pfcõ p tato bñfitio
uicẽ. Sed addat miõri meæ gratitudĩ me ofiteri ñ hẽ
quo pacto pro meritis tibi debitam possim psoluerẽ.

Vide Joham
in epist
hij gubcola
hny iacob
Cuiacii

p

¶ Policleto medico.

Liberaui tui gratia Calleschrum qui mihi tam manifeste insidias fecerat: ut non solum eas confiteretur: sed coniuratos etiam indicaret. Adderetque quo loco & quando & qua ratione me aggressuri essent. Atqui immemoris uiri esse uidebatur hominis salutē ei denegare qui salutem aliis elargiatur simul etiam reputabam meum esse talem gratiam referre medico qui me liberauerit. Tum autem longe decentius accipere qui medicinæ princeps es: & omnes sanas indigētes. Cognoscat autem suā temeritatē Calleschrus quod uitā a te gratiam accipit quam alii iniuste abstulit. Abstulit enim quantum in eo fuit quāuis fortuna nō permiserit.

¶ Messeneiis.

Avdio Policletum medicū uestrū tanquā agrigentorum p̄ditorem. accusare quod quom me grauissimo morbo laborantem interimere potuisset eo me liberauit & iustitiæ eius laudē iniustitiæ accusationem uentiri neque uos huiuscemodi cōfiteri pudet. Ego autem admodum eius artem: sed longe magis eius mores admiror quod quom me tanquā morientem suæ fidei creditū haberet non ut tyrānū interemit. sed ut ægrotū omni conanime in pristinam restituit ualitudinem. atqui uestris calūniis ne minimo quidem detrimento affectus est. Mea uero in se liberalitate inter siculorum ditissimōs in primis potest ānumerari. Nō igitur ignoro quin ob meam in policletum liberalitatē omnes agrigentorum p̄ditores: potius quā phalaridis p̄

curflores dici exoptetis.

¶ Messeniis.

Non ignorabam quin de tripodibus delphicis & aureis coronis: & aliis multis pretiosisq; muneribus quæ diis uestris recuperare bonæ ualitudinis gratias alterum faceretis. ut scilicet aut ipsis diis pie offeretis aut iis neglectis iter uos ea partiremini quod ipsi fecistis. Simulata namq; mihi iniuria ac si nostra qui ea misimus gratia prophana fuerunt: in deos sacrilegium commisistis. Quid enim refert munera iâ dicata an tantum destinata diis auferre: utraq; enim illorum non mitentium sunt. Nos igitur gratiam in deos: uos impietatem ostendistis. Siquidem & dantem me & uos rapientes nouerunt. Satis autem habeo: ut deorum qui a uobis spoliati sunt iram expecti uos ipsos scelestos intelligatis. Nam cum ex aliis: tum ex eo quod missa a nobis munera esse uobis lucroputastis. nihil eorum sceleratum esse confitemini nisi forsità ipsi thesauri duplicem sortem habeant si iter uos distribuantur bonam: malam: si diis dicent. Preterea palam uos impios impietatis arguitis. Principes enim decernendæ hostilis pecuniæ causam ad populum referunt. uos autem populus ad principes. Et quod omnium grauissimum est deos tanq; malos homines si munera a tyranno accipiant proditiõis insimulatis. Verum tres qui sententia ur̄a bene rem publicã gerunt: qui uenõ semel messanã: quẽadmodũ agrigentũ: si quas petierant pecunias dedissem meæ ditioni subdidissent: ip̄sone dimittitis. Cuius rei causa ẽ. quod eadem estis qua illi sententia neq; libere in

huiusmodi auctores animaduërtere potestis: quom omnes capiendis muneribus sitis obnoxii. Sed ne uidear munerũ gratia hæc dicere ne minimum quidẽ hanc amplius curam suscipiam. Meritas uero temeritatis uestræ pœnas dabitur quos uiolastis & de me & de his quæ ipse in eos ausi estis. Valet. Valet at quom duplicem habeat significationẽ nolĩ uos ignorare in deteriorem partem esse accipiendam. o

¶ Megarenlibus.

Non quor de ingratitude uestra: quod quom de uobis sepe numero bene meritis sim in finitũ orro uersa quæ mihi cum finitimis erat falsum cõtra me perhibuistis testimonium. Meã autem accuso stultitiam quod a uobis frequenter lacestrus adhuc nõ si factus sapientior. Nam quom nullo unquam tempore nostrum erga uos beneficiorum memores fueritis nos tamen ac si ea nunquã obliuioni madaissetis nostram erga uos beneuolentiam liberalitatemq; semper ostendimus.

¶ Thirseno.

Suos qui necessario iuste aliquid admiserunt in posterum meritis expectare pœnas oportet: quem admodum in egestentium consilio es concionatus: quom opera ad diuinam prouidentia retulisti quæ nam spes de te ipso habeda ẽ quom nõ ex necessitate: sed spõte tua & cõsulto iniqua omnia prolaboris. o

¶ Leulippo.

Alilio tuo propter iuuentam: tibi pp senium peiusquam uis nullam ueniam mereamini. Verum

nisi a temeritate desistatis: neq; illum iuuenta neq; te
seniū eripiet: Immo eo uos grauiori supplicio affici/
mus quo maiore: uenia dignos duximus. ◦

¶ Cleostrato.

AD modum mihi risu dignum & admiratione
uidetur ut: quispiā ad monitiōibus tuis melior fieri
possit: & continentior. Quippe q̄ alios castigare uult
omni eum crimine libere esse oportet. Tu uero & his
quæ in alios reprehēdis crimībus: & innumeris aliis ob
noxiiis tanq̄ oīo irēprehēnsibilis: aliorū errores corripis.

¶ Menacli.

T equos tibi paratos ad pugnam misimus: &
teucro ut pecuniam daret & mādauiimus. Si qua alia
re tibi opus est. ne pigeat ad me scribere. Nihil enim
tam magnum a nobis: petieris: qn̄ id tibi libenti ani/
mo largiamur.

¶ Aglao.

Hesauros nostros quoscūq; nobis deus largitus
est ad fortunæ mutationes condidimus nō ī sinu ter
ræ quemadmodum admones. sed ī amicos quia no/
bis dona accipere non dedignantur. Tu uero neq; in
hoc benignum te nobis exhibes: utq̄ tum in nobis ē si
principatu deiiciamur ullam spem habere possimus
Atqui si non prius: nunc saltem nunquam depositū
accipias mihi seruandum: & in hoc amici mutere sū
gare. Nullā enim terræ partē fidam nobis ducius:
si uobis amicis optimis tanq̄ pulueri diffidamus:
Qui si fortunati fueritis: quam uis me aduersa for/
tuna prostrauerit: latus tamen nihilominus sælicem
me existimabo.

Quom neq; uidear: neq; sit iniustum eum qui pri-
or iniuriam intulerit ulcisci: quom primum nos lae-
ris a nobis postmodum idem expecta. **¶** Herodico.
¶ Lius iniuria affectus nullam inferenti minef-
ultionem ut q̄ minimum apud illum suspectus habe-
atur. Ego autem degeneris uiri officium existimo ne-
scium atq; incautum aggredi. **¶** Quare quom me le-
seris ultionem caueas admoneo: ut ante expectatiōis
mœtu: tandem ipso supplicio torquearis. ◦

¶ Aniphoeto.
Quera tua & his quæ misimus & lōge maioribus
premiis digna sunt. Mea aut̄ p̄scrutari noli. Nihil. n.
in his potius q̄ silentium ducimus.

¶ Amphinomo.
Quom i uiros bonos aliquid confero: non dare
mihi: sed accipere ab his potius beneficium uideor.
Quare te rogo ne tāq̄ dantē me: sed debētem tibi gra-
tiam eo quod quæ misimus accepistis: existimes. ◦

¶ Erythiæ uxori.
Quæ tua mea causa plurimum tibi debere gratiam
intelligo & cois filii quē tibi reliq; erythia. Mea q̄ quō
patria exularē: uidua p̄mā eēt q̄ cui piā nubere malui-
sti: quom te plurimi uxore expeterēt. Filii qm̄ tu i eo:
& m̄ris mūere & p̄ris fūcta es: neq; uig; aliū p̄ phala-
ride neq; filiū p̄ paurola tibi delegisti: sed p̄ secūdo ui-
ropriore t̄nta es p̄ alio at̄ filio quē ex priore conce-
peras edurare satis duxisti. perge igitur: & uiri & filii
gratiam in eā quā sp̄ote tua cœpisti educationē usq;
dum pro ataræ doctus neq; patris amplius nequæ

mr̄is idigeat Hoc ego abs te tanto studio contēdo: nō
quod matri & huiusmodi: maxime in filii beniuolē
tia diffidam: sed ut pater unico filio metuens: Pote
ris aut̄ ex ai tui affectibus pr̄m̄ in filius moetu in/
tellecto: mihi quod sic ad te scribam: ignoscere.

C. Paurola filio

M Axime utrūq; parētē fili mi amare te de/
bet & plurimi facere. Filio nāq; & pium est & hone
stum: ut genitorū: & qui in eum tot beneficia contu
lerit recorderetur. Quod si in altero ab officio desiste
dum sit: patrem potiusq; matrē negligas oportet. Nō
enim parua tibi sint & patris: & matris: in educatiōe
filiorū officia. Sed hec qdē quom eos tulerit peperit
educauerit: innumeros quocq; alios pro his subit labo
res Ille at̄ quom a matre educatus sit filius & adul
tus nō minus eius se fructū promereri arbitratur qm̄
nihil in eius educatione molestum tulerit. Peculiar̄
autē quoddam & magis proprium quā cetera ma
tres tua in te hēt: propter meum exiliū. ut enī te edu
caret plurimū laboris p̄pessa ē: ab oīe curas sola su
stinuit. Tu igitur quæ utriq; parenti officia debes:
uni matri q̄ōnes p̄ te labores subiit redde: paternis
nāq; officiis materno amore satisfacis. Nihil ego ā/
plius abs te efflagito: si ī tam quam debes pietatem
ostenderis. Immo & accepisse abs te maiorem imo
dū beneficiū p̄fitebor. Decens eī ē si matri gratiam
promultis ī te officiis rettuleris: maximū a patre be
neficiōe tuōe initium existimari.

C. Paurola filio.

Que a parte in filium debentur officia tibi Præstiti/
nius paurola. que uero tu patri debes. si quom pos
sis: reddere negligis: uehementer erras. Audio enim
te bonas artes quo sæpenumero te accusaui contem
nere. Nullum autem aliud abs te pero beneficium:
si hoc spreueris. Atq; scias uelim eruditionis utilita
tē: si mihi obtēperaueris: non eum qui gratiā accepe
rit: sed qui dederit: longe maiorem consecuturū.

I Erythiæ uxori.

SI nostre tyrannidis in cœtu paurolā agrigentum
mittere non audes. tibi & tāq̄ mulieri: & tāq̄ matri
unico. filio timenti ignoscimus. Sin tāq̄ sola non me
cum eum genueris. soli tibi habendum censes: ini
quæ causam parentum diiudicas. Rigidissimo enī
iure patris filius est: non matris humani uero utrius
q; par. Si autem quod aliquando patri filium cesse
ris: iccirco in eo ius tuū minui arbitraris: quid de eo cē
sendū ē: q; ne particeps quidem unquā fuerit. Aequi
orem igitur represtiteris: si eū ad me miseris: non se
rius: sed q̄primū: cum his muneribus ad te rediturū
quæ phalaridis & erythiæ filium deceant. Vt si nō
mecum. sine me saltem opulenter & laute uiuere pos
sitis. Quis enim familiarium gratia: uxore & filio ne
glectis locuplectari cuperet? ego sane uestri studio
sus: ut uirū & partem decet statui regē meaq; non mo
dicam patrem in uobis dilectissimis collocare. Et quā
celeri me quidem: cū aliorū tu aduentantis senectu
tis gratia: maxime autem ppter morbū qui nup mi
hi grauissimū cōtigit: q̄ppe q; me admonet ut ultimū

uitæ terminum homini presentem diem semper existi-
stimè Aduentum autem ex certa agrigentum: & rur-
sum ad te reditum: patris beniuolètia tutiorem: quàm
maternus moeror prestabit.

C. Paurolæ filio.
Quoniam abs te sexcentorum aureorum pondus
& bonæ fortunæ: & eius qui misit gratia accepimus
Qua nos ea tantum die qua patris diis pro uictoria
aduersus leōtinus uota soluimus coronati dono ma-
tri tuæ erythiæ misimus: Neminem enim tam pre-
tioso munere quam matrem digniorem inuenimus
Vtinam tu & decentior nobis & gloriosior corona fi-
as: quom parentum uotis: ut te decet: satifeceris.

C. Paurolæ filio.
Quom in himeram necessario uenissetm stesicori
filias: quom pœmata canerent audiui. Partim quæ
stesicorus prim quæ ipse uirgines ediderant. Harum
uero carmina sthesicori carminibus in fericra Aliorum
autem: si quis ea compararet longe erant elegatiora Quam
obrem & eum qui docuerat: & eas quæ præter natu-
ram: in tantam uenerant eruditionem. foelicissimas
duximus. Age igitur paurola: maxime enim hac quo-
que causa delidero: ut doctrinæ inuigiles. qua tandè
sententia corpus armis uenationibus aliisque exerces
laboribus. Animum autem grecis litteris disciplinisque in-
cultu reliquis: & quæ primū & non solū in his exer-
ceri oportuerat. corporis eius cura est hūda bonæ ualitudinis
uel corroborandorum membrorum gratia nisi quis in sacris agoni-
bus exerceri uelit aut uero mors omnes eum intelligere oportet &

dignitate uictus: sit nisi fortasse: quod pleriq; accu/
fant: ad tyrannidis cupiditatem aspiras: ac si tibi iu/
re ipso conueuiat: iccirco uires corporis exerces: tan/
quam tibi ad huiusmodi principatum assequendū
necessarias. Verum si recte sapias: ab eo quem prin/
cipatus pœitet sententiam accipies: qui non sponte:
sed coactus hanc sibi uitam delegit. Qui tyrannidē
expertus, tyranno subiectus: quā tyrannus esse mal/
let. Ille enim unum dumtaxat tyrannum formidat
aliis incommodis liber. Tyrannus autem & qui ex/
trinsecus insidias moliuntur: & qui se custodiunt ti/
met. Neesse nanq; est ut in formidine & miseria ip/
sos primum uereatur custodes. Quare sapientius ac/
cepta consulentis patris beniuolentia: æqualē te om/
nibus exhibeas: perpetuos uero moetus & periculo/
rum sine ulla quiete arbitrium & hostibus & hostiū
filiis relinuas: Quod si rerum inexperientia & iu/
uentute pulchrum quiddam & iucundum tyrannidē
& non potius supremas calamitates existimas: maio/
rem immodum aberas: & profecto ob eius ignoratio/
nem. Verum tamen deum precare ut nunq; ī tyrāni/
cæ fortunæ experientia uenias:

C. Camarinensibus
UT in gelliā misi: & ad leontinos & ad uos item
mittendum existimaui: ut mihi imprefctia auxilio
essetis. Neq; enim armis: neq; equis indigemus neq;
uiris quoq; uaciam dicitis habere ciuitatem sed pe/
cunia. Leontini nobis quinq; talenta q̄primum mi/
seruut. gelliū pmiserūt decem. Vos autē neq; leontinis

tardiores: neq; gelliis minus liberales arbitramur:

Lycino.

Non recte in leōtinorū concione: me ac si affuissē: tibiq; potuissē respondere: interrogasti. **Q**uis unde quibus ue sim pgenitoribus. Ego uero quē ad modū metipsū phalarī laudamātis filiū genere a sty phalēsem: patria exulem tyrānum agrigentīnorum multa expertum & aīo ī hūc usq; diē iuistō. Nō se secus uoui lycinū cynedū ī pueris. in iuuēibus salacē: ī mulieribus adulterū: temerariū in legibus: luxurio sū ī uoluptatibus: segnē ī pace: ī bello desertorē q; et tuage ī me cōcionū & horum quibus te reprehendo scelerū mihi poenas dabis: si nō citius: ad saltē quonī leontini meo ī se bello defessi te mihi captū tradent.

Leontinis.

Si meū cōtra uos bellū solui desideratis: nihil ue riti. mihi lycinū tradite: ut omni ira & indignatione ī eum effusa: a meo in ciuitatē uestrā furore desistā. nihil enim in eum grauius animaduertemus: q̄ uos omnes cupere intelligamus.

Leontinis.

Leonidam quem res meas exploratum misistis captū a me: cum interimef possem: liberaui. Non ut uobis rem gratam facerem sed ne quaterē qui uobis meum contra uos belli apparatus certo signifi caret. Et enim ipse sine cruciatu: libere mihi uestros cōtra me paratus aperuit. Vos scilicet omnium indignos prāter quam famis et formidinis: quibus abū dare plurimum uos attestatur.

Quom mores tuos optimos: & incredibilem erga omnes humilitatem intelligam: quodque proxiorum felicitates pie & humane propter dolores ducas & calamitates breui ad te scripsi: & causa mea: & navalis pugna: & legionibus: & equestri tandem certamine uicisse: ut hoc nuntio quemadmodum bonum benignumque uirum deceat: perpetuo doleas ingenioque & tantam perditis tuis moribus debitas poenas suas.

Pythagoræ philosopho:

Phalaris tyranni a pythagoræ philosophia differre plurimum uidetur: nihil tamen prohibet quin rebus etiam sic se habentibus certum nostri periculum faciamus. Fieri enim potest: ut quæ longe distant in idem redigat consuetudo. Nos ex his quæ de te accepimus: uirum te optimum esse nobis persuademus. Tu autem noli adhuc de nobis ferre sententiam, falsa enim quæ de te habetur opinio me offendit. Verum mihi totus non est ad te accessus: propter meam quæ accusor tyrannidem, si inermis: & sine satellitibus uenire, capere facile possem: si armatus & militum munitus praesidio suspectus forem. Tu uero omni liber periculo: & uenire ad me: & sine metu adud me esse: & mei periculum facere poteris. Si tanquam tyrannum me spectaueris: priuatum: potiusquam tyrannum inuenies. Sin ut priuatum: habentem etiam aliquid ex necessitate tyranni. Huc enim principatum nullo pacto sine crudelitate optinere possum. Quod si humanitas in tyrannidem tuta esse posset: non alio modo gratia: sed hac quaque recum esse

desidero. Viam namq; mitiore: tuis aggrediar admo-
nitionibus: si una cum pythagoræ sententia: ueritas
quoq; certam mihi salutem pollicebitur.

Thoraci.
Tum me ipsum tanq; obscure scripseri: an-
te tanq; consulto intelligere nolis accusem: nescio. Vi-
ginti inquam milia tibi ex rationibus restant. sit aper-
tus doceri uis: q; te alia quã uelis ratione doceat bre-
ui a nobis expecta.

MAriphradi.
E meritas: & iuuentutis inscitia innumeros
homines perdidisti. quibus duobus affectibus
filiũ tuũ agi: non ignores uelim. Qui quom-
me hisdẽ quos memorauisti furoribus ad uisita pro-
uocari: me tamẽ continui: tibi nõ illi ignoscẽs. Mul-
torũ enĩ testimonia incredibilis tua perhibetur hũmi-
tas. Iccirco nõ putauisti ob filii malitiã nihil male meri-
ti patris senectã dolore afficiendã. Quippe q; quom-
unũ duntaxat filiũ habeas: & si omnino malũ: alteri
us tamẽ successoris inopia diligis: prauitate enĩ filii:
patris beniuolentia uicit. Verũ nisi iam desinat: tuisq;
& meis pareat admonitionibus: non ignoret & tibi &
mihi breui meritas pœnas daturum. Ne aut malitiæ
pertinaciam ignoratione excuset: eadem dare: & ad-
te: & ad illum epistola misimus.

Niceneto.
Quod sepe uero patri tuo scripsimus imonitũ facerẽ
ut a temeritate cessares: effecit forsitã ut odii tui formi-
dã id nos rogasse arbitrareris. Ego uo an sic seheat ne

scribendum quidem cēseo. Atqui cum itelligerē patrem tuū senē modestissimū: neq; alios hēre filios illius misertus: & nimia tuā ob aratem audaciā parēs in hunc usq; diem te pertuli. Te autem neq; patris in unico filio periclitantis senectā miseret: neq; tibi consulis qui ita in peruicacia perstas. Sed forsitan quoniam nihil in te grauius aīmaduertimus quom cessare uolueris licere tibi existimas: quod nequē lōge te potentioribus licuit. Quod igitur tibi optimo datur utrum cōmodius ducas: nolī thimandrū imitari sed utili potius iūco q̄ exitioso cōsultorū uti uelis.

¶ Anthimaco.

Si reddere mutuū potes et tamen non reddis spē te tua malus es. Si quod reddes nō habes & si malus omnino nō sis: lādis tamē Inuoluntaria: n. si hūane cōsiderentur uenia digna sunt. Atqui ueniam reddēdi dilationem: non penitus desperationē esse scias.

¶ Aristhomeni.

Noli agere ferre uulnera quā in bello accepimus grata tū mihi est tua in me beniuolentia & humanitas. Verum tantum abest: ut ea siquiore aīo ferā: & si parum a morte abfuerim: ut & si diutius me uiuorum mihi persuadeam: optassem: celerius in bello occubu isse. Quid enim uiro generoso melius q̄ i uirtutis & uictoriae contentione fortiter uitam finire.

¶ Xenopyti.

Non me perturbant calumniā: neq; opiniones quas de me homines habent: q̄ iniuste me accusant

nec ulla alia causa: quia euenire intelligo, alios natura malos, me aut huiusmodi esse necessitate: quæ diis potentior est. Verum hoc iuicè differimus: quod quom mihi principatus gratia plura liceat: quod si mihi profiteor. Vos aut priuati legum formidite: opera uera dissimulatis.

Cathaniis.

Quom ad me ciues uestri captiui deducerent: non nullos: quom omni spe decidissent: quod non admodum uobis eorum uita curæ erat: liberaui. Non quod mei erga uos odii obliuiscerer, maxime namque obliuiofus essem: si minorem ira mea ultionem a uobis accipere satis mihi existimarem. Verum quom pro meritis mihi poenas dabit: quot & quanta in me admiseritis: uobis commemorabuntur.

Cathaniis.

Nos fortasse satis mihi poenarum dedisse de his arbitramini: quæ in me: & meos inique egistis: quom pro triginta uiris impie a uobis combustis: quingentos milites: pro septem direptis talentis: plurimos census amiseritis. Ego uero quæ in hunc usque diem passus sum, eorum quæ passuri estis, pro hoemium fuisse annuntio: adeo ut quæ nobis fautoribus hostes uobis mala inferent confiteri erubescendum sit. Non tamen contra uos odium meum remittam, donec quæ mundum regit prouidentia, eandem in eo gubernando seriem prosequetur. Indicam autem uobis bellum: non tam mea: quam deorum gratia in quorum manibus est seruire omnia & perdere est, siquidem diuinam sortem, ut reliqua naturæ elementa etneus ignis sortitus est

in quem quom impie innocentes uiros proieceritis. n̄
phalarin: sed qui omnia conspicatur solem uobis si/
micum comparastis. ¶ Crithophemo.

Boni amici officium: & tu: & omnes qui plus
æquo meam extollitis fortitudinem facitis: quom cō
silio & opera nostra uictos a nobis leontinos prædica
tis. Certo autem scimus quæ necessaria fuerūt: nos
diligenter prouidisse. exoptatissimam uero uictoriā
a fortuna confectam. Nihil est enim in humanis re/
bus: uir amicissime: siue magnum sit: siue: exiguum
quin illius nutu agatur.

¶ Polignoto.
Quod donare tibi aliquid impostero: & scribere
desinam polignote. Cessato autem & tu a laudibus:
quas de me apud alios prædicas. Re enī me accusas:
quom mea renuis munera: uerbis me: & laudibus p/
sequeris. Neq; animaduertis sermonem: rerū umbrā
a sapientioribus existimatum. ¶ Aliocho.

Sloriari profecto de nobilitate: ut d̄ alio quo
uis bono licet. Ego autem uirturem solam nobilitatē
scio: cætera omnia fortunam. Et fieri quidem posset:
alius ex ignobilibus parentibus clarus: alius ex claris
ignobilis: ipseq; se ipso & abiectissimis ignobilior. Ita
q; animi uirtute apud siracusanos laudibus profeq;
debes: non maiorum mortuam in ignobilibus suce/
soris nobilitatem. ¶ Demotheli.

Ignosco tibi quod ita me admoneas: q; enim
nunq; tyrannus fueris: tyranno tyrannidem deponere/
re consulis: ne q; deorum mihi quēpiam affers secu

ritatis fidei uisorem: cui fortasse fidem habere possē:
Te autem dignum censes: cui tanta de te acquiescam
neq; animaduertis fere periculosius esse deponere pri-
cipatum: quam occupare. Assumam ita de tyrānide:
quemadmodum de generatione & uita. sentiendū ē:
Neq; enim homo: si fieri posset: ut antequam nascere-
tur quæ hāc mala passurus esset audiret. nasci unquā
uoluisset. Neq; priuatus qui tyrannidi studeret: si il-
lius intelligeret calamitates: tyrānus potiusq; priua-
tus esse uellet. Sic demotheles homini non nasci: &
prinatum quam tyrannum esse utilius intelligo.

Quod si ante occupatam tyrannidem: eius mi-
hi narrasses conditionem: & hoc mihi tunc dedis-
ses consilium: obtemperassem profecto. Sed quom ty-
rannus sim: & principatu coactus in multa incidere:
non modo hominum nemo: sed ne deorum quidem
potentissimus hanc tyrannidem deponendam mihi
persuaderet. Haud enim ignoramus quibus: quāuis
q; nos affectos supplicis ab iis in quos grauius aīad-
uertimus: uitam profecto finire cogeremur.

Epycharno.

M Vum & demothelis de deponenda tyrānide
consilium: non ab odio: sed rerum ignoratione profe-
ctum intelligo. Agredi enim tyrannidem appetentis
est: desistere autem minime: propter multa quæ a ty-
ranno iniuste comittuntur. quemadmodum sagit-
tarius: quom primum sagittas emisit: non amplius
habet eius reuocandi potestatem. **Q**uod si fieri po-
rest ut huius tyrannidis tollatur initium: id facite

quæso. Sin nequit: sciatis uel: longe mius fieri posse
ut uestri mihi monitus conferre uideantur.

Epycharmo.

Sufficis solus nobis: quom iustos nos arbitraris
& si nemo huiusmodi tuo de me testimonio credat.
Vnus enim: & talis uir omnis mihi siciliæ norma &
regula est. **T**emerariam autem multitudinem lo
co solitudinis: & nullius hominis habendam cense
mus. uel ad implendum locum qui solus esset: solitu
dinis supplementum exstimamus. **C**ui & ignora
ri: & deteriores quam sumus: uideri: fortasse non est i
utile. Sed multos habes tui similes. Hominum enim
præstantiam: non numerum: reputamus: cū quibus
nostri nos & bonos esse: & æquos. Quod & si solus eēs:
fatis nos abūdare testibus: neq; aliorum egere lau
dibus duceremus.

Hippolitioni.

Fatum tibi ad me: ut rogas: permitto. nullum
autem tibi securitatis iusiurandum damus: sed fidē.
quod si uerbis meis non credis: nunc profecto me in
iuria afficis. non quom mihi accusatus es: quom enī
non ignores: nemini me unquam fidem fregisse. Ac
si de me male sentias: petis iusiurandum. Verū quid
refert ad pietatem: iusiurandum ne an fides frangat?
utrunq; enim animus confirmat.

Polythimoni.

Si accepta ex tuis moribus coniectura: mihi nō
fidis: prudentiam meam: non malitiam: accusas. Sin
ex meis. mei ignorance plurimum aberras. Tantū

enim abest ut fidem frāgam: ut quom ex animi mei
sententia cæteris supra quam liceat: credam. ac si fir
miorem fidei pietatem habeant: sæpenumero dece
prus sim. Mihi igitur sine dolo & fraude fesus: nihil a
me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio cō
firmare poteris: ea fide phalarī esse: ut neminem un
quam decipiat.

¶ Nyciā.

H Isdem de rebus quibus filium tuum odio ha
bes: qui mores tuos non imitatur: ab omnibus diligi
tur. ex quo intelligere potes: te his omnibus inuisum
esse qui eum amore profecuntur.

¶ Adimāntho.

A Vdio tibi esse cum fratre controuersiam: uter
uestrum sit peior: quom tu illum: ille cōtra te peiorē
attestetur. Ego autem arbitror uel potius compertum
habeo. Cæteris hominibus illū: te etiā illo iniqorem.

¶ Egestensibus.

D Olite meos exules recipere: nemo unquā pha
larim neque in bona: neque in mala referenda grā
uicit. Hoc uos ex leontinorum: & melitensium causa
probe intelligere potestis. quorum a lteris libertatis: le
ontis seruitutis auctores fuimus. His quod triremes
meas summerferunt. Melitensibus uero q̄ sūmerfas
recuperare curauerunt.

¶ Antistheni & thetimo.

A X his quæ mihi muneribus: antisthene partem
thetimus nihil accepit. Quamobrem alteri gratiam
habeo: de altero nihil q̄ror ille. n. quom accepit meas.
nō mīuit facultates. hic uero nullo me dāno affecit.

Menedi.

Non te peniteat bonum euasisse: si uis a paterna iniquitate alienus existimari. Aliter superioris temporis apud camarienses bonam de te opinionem amittes. Simulasse enim aliquando probitatem: non te ipsa bonus fuisse uideberis.

Epistrato.

Non secus quam ad fortunatum aliquem ad me scribere uideris. Ego autem conditionem meam tibi paucis explicabo. Scias me a prima infantia orbum fuisse. A iuuetate fati iniquitate patria exulasse. Res meas maiore ex parte amisisse. Barbaris educatum esse moribus. Ex omni terra iniuria affectum profugisse. Neque solum ab hostibus sed ab iis quos sum beneficiis persecutus insidiis circumueniri & tyrannum uitam in tyrannide deprecari. Si hoc inquam est fortunatum esse fortunati profecto sumus.

Onetori.

Quod tu & omnes amici hoc sane mihi facietis gratissimum: si nihil de me percotabimini neque curiosius inqretis: nisi quod ipse uoluerit. Eiusmodi enim fortuna opprimimur: ut nostra cognita condicione: letari magis inimici: quam in cognita aegre amici ferre possint.

Ilonico.

Aliorum qui me laeserunt inimicitias: ut horris libens obliuiscar. Mortalis enim quom simus: in mortale (ut aiunt) odium seruare minime decet. Pythionis autem aduersum me immanitatem: non modo

12
uiuus obliuioni n̄ mandabo: sed n̄ mortuus quidē:
quod omnibus uita functis: euenire consueuit. Quip
pe qui iniquitatē omnium maximā in me molitus ē. si q/
dem post meū exilium erythiā uxore quem eius nu/
ptiis recusatis: me sequi uellet ueneno necauit. ◦

¶ Tralinori.

◦ Astellū qđ tu dū oppugnaret reliquisti excursio
ne a teucro facta: ea celeritate euersum est: ut ocius id
captum: q̄ hanc epistolam scripta scias uelim. ◦

¶ Abaridi.

◦ **A** Vdiote clarorū uirorū: cōsuetudinis gratia: ex
hiperboreis ad n̄ras usq; regiōes aduentasse. Teq; &
pythagoræ phō: & stheficoro p̄ceta: & aliis q̄busdā
greecorū: p̄stātis illis cōgressū: & ab iis multa didicisse. Cu
pere autem te alios conuenire: qui te quas ignoras hi
storias doceant. Quod si ab iis qui me calumniant
antea persuasus es: esse me qualem pr̄dicant: haud
facile est dissuadere. Sin ueritatem: cum ab omnibus
tum maxime a sapientibus disquirendam cēses: ad
me uenias: quemadmodū plariq; alii clari uiri: me/
cū cōmoraturus. Ip̄a. n. noueris ex piētia: cætera apud
me & melius & hōestius: & si mihi de me ip̄o libere lo
qui licet: addo & hūanius quā pr̄sēs fortuna pati ui
deat: & disposita & constituta eē. phalarīq; q̄ hęc &
gubernat: & ornat: & nemie eorū q̄ maxime in his lau/
dantur: inferiore.

¶ Orsilocho.

◦ **S** I p̄pterea q̄ pythagoras philosophus se panūero a
m accersitus huc uēit: noluerit: quē admōum eū q̄ n̄
fugeret & cōsuetudinē laudasti mihi calūniā attulit quod

nūc ad me uenerit. & quintum iam mensem una me
cum in uoluptatibus sit: mihi profecto laudi est.
Apud me enim ne breui quidem momento perman-
sisset: nisi mores nostri conuenissent:

Egesippo.

MV fortasse & alii consanguinei qui ægre fertis
clisthenis exilium: eum sibi male consuluisse in his
quibus patria pulsus est: nūc tamen cognoscitis: quom
nullius remedii tempus sit: nisi poenitentia. Ego autē
quom inani gloria maxime in repu. uersaretur: tum
maiores in modum eius uicem dolebam. Et litteris
ad eum meis: rerum exitum testatus sum. Ipse uero
honorum uoluptate elatus agebatur: fortuuarū im-
memor. Et nos nugas & deliramenta scribere: tāquā reipu.
omnino ex parte arbitrabatur. Vel potius ac si tyran-
nidis nostræ gratia: nolemus quēpiam uidere recte re-
publi. administrantem: quo ad magis quam opus fu-
erit inflatus: suis ipse flatibus prostratus est. Suoq; nō
mediocri derimento: non phalarim ciuilibus guberna-
tionis propter principatū: sed se ipsum: uulgi penitus
ignarū cognouit. Eiusmodi namq; uulgus ē: ut ī ca-
lamitates se sequētes alliciat: & p̄cipia euentibus nō
cōsentiāt. Ego igit̄ & quicunq; nō omnino stultus est.
mallē ut incerta me multitudo sibilis: quā honoribus
p̄sequeret. Odiū namq; eius citius quā accēdat extinguit:
neq; quibus exardescit tēporibus ualde dānosū ē. Eius
autē beniuolentiæ opinio: exilia: mortes: p̄scriptiones
uel his nihil tollerabilius affert. Per Iouem maximū
egesippe: ut sc̄timus: sic te alloquimur. Populus. omnis

temerarius ē. demens desidiosus: p̄optissimus in
quodcūq; cōtigerit mutare sententiam: p̄fidus:incer
tus:uelox p̄ditor.fraudulētus. uoce t̄m utilis & ad irā
& laudē facilis.hoc ē ut q; ī agēda re.pu. p̄pulo: pla
cere amittit:hōestis p̄ereat cōtūeliis.Nōnulli t̄m adeo
īlaniūt: & temerario īpetu uel ea potius rabie p̄cipi
tes ferūt ut nō rātum filiorum fragrent desiderio. &
nuptiis intenti non libentius uxores conspicientur: &
pecuniagē cupidi non sic eis inuigilent:& artorum
belli quoq; olimpiconū agonum gratias:studiosi non
tantopere horum singulis delectentur:quā qui mise
ram gloriam:inanes honores:& plausū in suum:de
trimentum aucupantur. ¶ Quoq; uicem familiares
maxime dolore.Inimicos uero l̄etitia prosequi opor
tet.Vos at̄ clisthenis necessarii eū consolamini si for
sā iniquore aīo res hūanas patiat. Eiq; ne amplius his
se rebus īmiscat:ac si maiorē īmodū erret dissuadetis. ◦

Autonoā:

¶ Argentū tibi post acceptas litteras morati missiūs
existimamus enim nō gratiā:modo tempus esse: sed
celeritatis.Tria igitur talenta:quæ petisti: dedimus
ut soluta pro filio multa:in patriā ab exilio reuoc
etur ne diutius profugus haberet. Ipsa nanq; experiē
tia plane nouimus. quam calamitosum sit exilium.
Cæterum & alia tria sponte nostra dedimus:ut pu
blicas possessiōes recuperes. ī posterū uero clisthe
nē admoneo:ut a gerenda republica absteineat:neue
amplius his se exerceat negociis:in quibus publica
utilitas:priuatū odium comparatur. Et licet suos ipse

affectus nequeat moderari. Cōsobrini tamen utatur
exēplis: qui reipu. ignoratione patria pulsus: ne occu-
pata qdē tyrannide: in ea restitutus sum. Neq; adeo
iucundū principatū existimo: quā acerbū exiliū. Hęc
ego per deos ad uos scribo: nō quod quæ munera ad
uos nisi dolore me afficiāt: sed casus. uestros misera-
tus. Neq; ut nihil āplius uobis elargiar: sed ut me in
meliore fortuna utamini: in q̄ quom familiares mei
me utētur: his me promptius atq; liberalius exhibebo.

¶ Clistheni.

Non quod multi solēt: qui quom admonitio-
nibus nihil profecerūt: re cōfecta: exprobrāt. id ego fa-
cere uolui: neq; iccirco hęc epistolā ad te mittēdā ar-
bitratus sū: ut ī quo p̄ter sententiā aberrasti: quom op-
timis meis nō obtēperares cōsiliis augerē tibi calami-
tatē. Nihil enī aliud mihi eiusmodi homines moliri
uidētur: quā consiliū suum maximis extollētes lau-
dibus: qui in aduersam fortunā inciderint accusare:
quod neq; suam ipsi prænorint utilitatem: neq; moni-
tionibus paruerint. Ego uero quom impendentia ti-
bi mala itelligerem: ne his opprimereris: familiariter
te admonui. Nunc in aduersis rebus tuis: quæ utinā
nunq̄ accidissent: ipse quoc; tecum errasse: & tecum
miser esse mihi uideor: premonui ne accideret. Nunc
autem seu casu: seu consulto: ita se res habuerit: tecū
simul dolore affici mur. Neq; ter aduersa exprobramus
fortunam: sed pro uiribus ea ne te opprimeret: contē-
dimus. Hęc quom ad optimam matrem tuam ue-
neris: plane cognosces. Tu uero iniquus es qui ne pa-

tria quidem pulsus apud nos: ut tui amicissimos; exi-
lium solari uoluisti. Quod si alia qua uis causa fece-
ris: iniquus sane erga nos fuisti. Sin ad eum qui te re-
prehenderet: quom præmonitus mihi non obtempe-
raueris: huc te uenire puduit: quodammodo tibi gra-
tior: quod tam recte sapias. Quippe quem præteriti
erroris puduit: in eundem non amplius prolapsus.
existimandum est.

L. Leontidi:

M Vltis usus es ad camarinenses rationibus
ut bellum contra me moueant. Certo tamen
scias non recte te suasisse: non enim inani-
bus uerbis: quibus nos aggressurus es: te ulciscemur:
sed rebus ipsis quas experti camarinenses. rursus ira-
ti phalaridis periculum facere noluerunt: quom sua-
uiorem me amicum experiantur.

Ennensibus.

A Go me uobis libertatis auctorem fuisse arbi-
tror: de ea tamen non conqueror: & si ingratiissimi er-
ga me sitis: sed argentum quod mutuo a me accipi-
stis redite quo adeo mihi hoc tempore opus est: ut p-
omnem siciliam pecunias mutuo petitem miser.

A Alii nobis liberalissime mutuarunt: ut leontini: & gel-
lii. Alii promiserunt: ut hyralenses: & phintienses.
Quid igitur per duos animi uobis est: quom tot mu-
tuatas pecunias nobis non redditis: quom si in quos
nullū contulimus beneficium: sue nobis elargiant.
Quod si illi q nobis pmiserūt audierūt sibi nos iccirco

graues esse quod credita non exigimus: nunquid amplius quicquam nobis daturus existimatis: Equidem non arbitror: sed secum reputabunt: quod sua exigere negligit: negliget etiam soluere creditoribus: his igitur rationibus mea mihi non reddere tandem pudeat: Quod si haec non profecerint: non ignoretis eam nos rationem aggressuros: qua uos ad soluendum debitum compellemus.

¶ Ennensibus.

EX tot pecuniis quas mutuo a nobis accepistis: octo duntaxat talenta: quo maxime tempore pecuniis egebamus: ut nobis solueritis reliquas uobis elargiti mouimus. At uos neque sic modum ueluti seruastis: quattuor enim talentis ad nos aegre missis: reliquum adhuc retinetis. Et pro deos non tam iniquo animo huius pecuniae quam largitae gratiae damnum feritis: Decisio enim debiti: et si pariamur quattuor duntaxat talentorum: ingratitude supra decem detrimentum affert. Vos autem: et reddere simul et habere nobis gratiam iactabitis: quae nulla de ingratitude uestra bona spes relinquit: si quom reddendi facultatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sententia: quom a legatis uestris exhaustum aerarium: et priuati pecunias uos contulisse audiam: hoc etiam debito uestrae libero ciuitatem: Vel si placet quae accepit: reddere paratus sum modo in reipublica: utilitatem non in eius direptores conferatis: quo fit ut pauperes publice sitis. Quod autem in referenda beneficii gratia statuas mihi erigere pollicemini: nolite quae so id contendere: simul

enim cum nostra in uos liberalitate: hunc etiam uobis
summum condonamus.

N **Ennenlibus.** On largitæ pecuniæ poenitentia uiri enneses
hanc uobis epistolam mittimus: sed ut firmam a me
gratiam ineatis: quom iure in periandrum anima ad
uerteritis. Nam quod uere ciuitas pecuniam habue/
rit: sed falsa utatur excusatione: ut ea creditores priuē/
tur: inditio mihi est quod falso furtum aducitis: si
quidem omni penitus ratione abhorret: eosdem nūc
tanq̄ pauperes esse & pecuniis indigere. nunc autē tā
quā diuites multa ex publicis r̄bus ad raptores piice
re. Sed aut raptoribus diuites eē oportet: aut furibus
pauperes. Quod si pecunias publicas tanquam diui/
tes raptoribus elargimī. Creditoribus autem p̄ ciuita/
tis gubernatores tanq̄ pauperes denegatis Primū qđ
sane grauius est inique facitis: quom nemo uobis ī/
iuria fieri patiat. Deinde lōge iustius est quod mu/
tuo accepistis persolueri creditori: quom diripientiū
gratia non possitis: quam phalaride nomine īnume/
ris suis priuato pecuniis ditescere periandrum: Itaq;
licet uel pecuniis nostris seruatis propriam mihi ha/
bere gr̄am: uel pditis exigī etiā quas donauimus.

Q **Hieron.** Vom multa de te: & de cōcione quā cōtra me
ad leontinos stulte habuisti dicere possim: nolo tamē
supfluis uti uerbis: nisi qđ culicē elephas indus non
curat.

N **Aristheneto.** On iniquo animo senectam fero: neque tyran
c

nidis robur conficit: sed phalaris. Tuo autem dolore afficior: quom mihi tantopere timeas. Fatum namque adueniet: & si arithmetus maiorem immodum nostri solitudine conficiantur: sed longe molesta. Satius est enim pati qui nil uereat: quam prius si quis timeret: ut poetis quoque exemplis ad te scribam: ¶ Melitenisibus.

Persuaserunt mihi legati uestri: ut uobis pecuniam mutuarem: quamuis in praesentia assiduis bellis his exhaustus sim. Sed ut aiunt, ad amicos nulla utendum est excusatione. Verum nolite quaeso nonnullorum mores sectari: qui quom mutuam accipiunt honestissimis nominibus: quom exigitur: grauissimis creditorum res appellant: rem profecto neque iustam: neque gratam. Decet enim qui beneficium accipit eorum qui dederint meminisse: & quo ad debito se soluerint: eosdem creditores existimare. & siue boni sint tamquam bonis: siue mali tamquam malis id persolvere. Si quidem & bonis moribus praedito: & paruis aequum est creditum reddere. Et quidem melitenses: & quom mutuam do: & quom exigo: idem ipse sum: & mihi ipsi similis. Quibus autem datur in mores pro tempore: ut aiunt. Candelotas pro subiecto solo colorem mutant. Quippe quom accipiunt: ut benemeritum: ut deum creditorem laudant. ¶ Quom repositur in eum ut tyrannum: ut impium inuehuntur. ¶ Praeterea non ignoro longe satius esse quom amissurus sis pecuniam priuato homini mutuare: quam ciuitati. Nam si a priuato abnegat: inimicum unum: & cum imbecillum tibi comparas. Sin a ciuitate: neque damnum minus est: & plurimorum odium

contra his. Non tamen hoc uobis crimen scribimus: sed sine suspitione pecunias mittimus. Aliis enim in rebus semper uos memores: & in commertiis & negociis uestris iustissimos intelleximus. Neque ignoratis ignominiosius esse plures uni iniuriam facere: quam unum pluribus. Non enim credibile: ut unus multos: sed multi unum uerisimilius contendant.

Melitenfibus.

Non laudum uestrarum contemptu melitenfes legatos uestros cum his signatis remisimus: sed quoniam non sinunt me mea opera laudari. Vos forsitan qualem me uideri uultis: talem apud alios existimari arbitramini. Ego autem non ignoro quod caeteri omnes me malum existimant. Vos uero & si bonum me dicitis: nequit tamen uestra de me opinio aliis persuadere: sed potius ad falsas hominum existimationes uobis essem nocumento: quando quidem pessimum hominem nisi eiusmodi uos quoque essetis: nequaquam laudaturos omnes praedicaret. Quamobrem: quom uos iniuste mali: ego nulla ex parte me ipso demeritor existimare: has laudes uestras non necessarias duximus.

Menesicli.

Fortuna tua admodum nos delectauit: quom & si maiorem immodum filium optares: filiam tibi genitam accepimus. quam eo tibi cariorum fortunam arbitramur: quod loco filii nata est. Solet namque filia: quam mares longe plures parentes facere. **N**ostra autem taunera tum demum tibi grata esse sensero. quom non modo quae mittimus prompte acceperis: sed etiam

liquid quod nos ignoremus: tibi opus erit: nos certio-
res facies. Pluribus enim iam & magis ꝑciosis rebus
tibi opus est filiæ gratia.

M Elcandro.
Eq; tu: neq; hominum quispiam me unq; per-
terrere uerbis fortasse: & si nihil dicam: mi dicere arbi-
traris. sed ne rebus quidem speret: quippe qui n̄ igna-
rus bellicæ rei sum: neq; iuste: neq; supra uires quic-
quam audeo: & frequentes & insperatas temporū mu-
tationes nouimus. Fortunæ præterea instabilitatem: di-
cere magis possumus quā audire. Accedit ad hoc qđ
quantum nemo alius: cum nobis ipsis: tum deo con-
fidimus: qui nos contra omnium iniurias tuebitu: in
quo certissima mihi spes est: ut quicumq; mihi i si-
dias moliuntur: in meam redigam potestatem.

M Lisino.
Non cessabis ab insana insane lysine: neq; parces
tibi triginta annos natus: quin cum huiusmodi pluri-
bus grauiores quam ferre possis: inimicos tibi facere
experiaris. sed & uersus in me & tragœdias scribis: ac
si dolore me his afficias. Verum tu omni grauiores
tragœdia res caueas.

M Cebroni.
Vid tandem nostros mores admirati: ac si gra-
uoribus utamur suppliciis in: eos qui nobis insidias
moliuntur: his non preterremini? sed eorum q; cru-
ciantur casibus comploratis: eis non consulitis: ne pha-
larim iniuria afficiant. Longe enim mihi satius eēt:
nō compelli in huiusmodi propulsandæ iniuriæ ne-
cessitate: & uobis sane commodius non uti semper te

-70

meritate. Nam si uestri memores non latent quo pacto in me consuleretis: nisi talem me in suppliciis exhiberem: quo in maxima quoque formidine his uos exponatis. Nos igitur a crudelitate: si nos prius ab iniuria cessabimus

¶ Euthemonos

Nihil in his mentitus es quorum me apud Siracusanos insimulas: omnia plane confiteor. Verum si pari ratione: & ego iis qui me ita laedunt: ut nulla digni sint uenia & uostam temere: & mihi & uobis insidias moliri parceretis: neque me quispiam tanquam nefarium accusaret: neque uestrum: tanquam grauissimo affectorum supplicio misereretur:

¶ Cleobulo

Non psualisti camarinensibus: ut bellum mihi indicerent: quo maiorem immodum singulis conditionibus anniteris. Quippe qui non ignorant rebus ipsis: non oratorum uerbis bellum geri. Quamobrem si uis ut id aggrediatur: utile futurum eis ostendas. Quod si ne hoc quidem pacto more tibi gesserit: mutata sententia: contra admoneas: ita fortasse res tibi ad uotum succedet. ex duobus enim alterum in praesentia: aut sententiam tuam inutile: aut consultorem nullius rei opinatur. ego uero utrumque. Certo tamen scias uel: quae contra nos adortus es: non inanis uerbis ulciscemur: sed rebus: quae ex parte: non amplius mihi insidias moliti sunt. Quod quomodo camarinenses plane sciatis: nolunt rursum irati phalaridis piculum facere: quomodo sua uiuere me amicum experiantur.

¶ Cleodico

Nimodum grauiam supra uires tuas consultaasti

cleodice. unde tibi spes phalarim posse malo aliquo
afficere: ut rem gratam faciasthracis credonis nepti:
uxori autem antandri qui dominum suum iteremiti:
ex quo contra naturæ legem iniuria illata ditatus ē:
sed in tantam non prorumpam indignationē: ut sce/
lera tua uerbis prosequar. Nam si te quem ulciscere
mur dignum putaremus: non uerbis dūtaxat: sed re
ipsa te ulcisci. Et quæ in nos machinatus es: in caput
& genus tuum retorquere possemus.

¶ Neoliadæ.

Nihil grauius in te consulere uolumus: quom
plura in te bona q̄ mala inueniamus. Quamobrem
hoc unum ex melioribus fieri uelim: ne me grauiori
animi affectu contra te uti cogas.

¶ Polluci.

Admirari ex tuis expistolis admodum uideris
uitæ meæ mutationem: quod quom superiori tempo
re audentius quam tyranni soleant: libere me omni/
bus crederem. Nunc ne necessariis quidē ad me adi/
tus pateat. Ego autem meticulosior omnes fugere mi
hi persuasi. fidem enim non modo non in aliis: sed
ne in amicis quidem firmam inuenimus. Iccirco oīa
summo labore expertus: inhabitabilem lybiæ solitu/
dinem: & auia numidarum lustra: quam cum homi
nibus uitam agere: prætulerim. Quippe qui cū leoni
bus tutius uiuere: & cum serpentibus somnum cape
re: quam cum nostræ ætatis hominibus possem. Vsq̄
adeo nos ex multis uariis: frequētibusq̄ fortunæ mu
tationibus periculum fecimus.

Polluci:
Longe grauius iniuriam patior: quam p̄niā
pollux. nō quemadmodum dixisti & pati me grauiā
& inferre. Ego enim eos qui me iniuriis profecuntur:
& bis & ter uenia dignatus sum. Nemotamen eorū
est quē p̄rio deprehēſū iterum malū uideri pudeat.

Polluci:
Vi contra nos eorum quos iure interemimus
gratia bellum parant: si quamobrem id faciant audi
rent: & plane intelligerent: essent profecto uoltores ap
pellandi. Tu autem nos apud siracusanos accusas
& ultoris quidem nomen: tanquam grauissimū ap
pellas. Causas uero cur poenas dederint: q̄ maxie
oportuerat tanq̄ inexcusabiles nunq̄ afferre uoluisti.
Opus enim erat orator pollux: & mortē: & mortis cau
sas simul ostendere: ut per eas auditorum indignatio
nem: contra quos concionatus es: uehementius exci
taret: quas: si te aperire puduit: quo iure earum gratia
bellum geratis non uidemus.

Engiensibus:
Neq̄ causā q̄re iuste uos non ultus sum: neq̄ ul
cisci uellem: uires mihi deesse uideo: neq̄ uoluntas d̄
cerit: si nos nullo pacto reuerti fueritis. Quom iam sic
perdito passioni: qui apud uos commoratur: uisum ē
uiros quos tertium iam mensem seruatis in carcerem.

Nicyppo.
interimetis.
Vod dona nostra acceperis plurimam
tibi habeo gratiam. Ego autem quod dicebas te syra
cusanos timere: ne si meas pecunias accipere te in/

elligerent: grauius in te consulerent. hoc statueram
si ea recusasses: te tanquam accepisset accusare. ut &
accipienti tibi & recusanti idem impeditet periculum:
uel potius alterum minus: alterum omnino peius:
Nam si non accepisses: & ego te accepisse: in simulasse
certe accepisse credereris. sin accepisses: & ego serioni
hil me dedisse asseruissem: proculdubio omni absol-
ueris suspitione.

Nicarcho.
Non cogis camarinenses contra me bellum ge-
rere: sed a me superari. Atqui sapientis uiri officium e-
ante uerba: rem ipsam: ante re diligentius quoque eius
exitum considerare. Ipsi iam pridem tuas conciones
negligunt: te autem non pudet ex tribunali tua illis
oratione grauiore esse: quam mihi contra que concioaris.

Leontheadæ.
Non hac duntaxat epistola: sed sæpenumero
iam ad te scripsi nullam aliam de uxore gratiam te
relaturum: si propter nuptias beneficium a nobis ac-
cepisset: & gratiam nobis referri arbitraris: quam si eam
amaueris. Cuius causa affinitas inter nos coniuncta
esse uidetur.

Thimostheni.
Ilitum pars in castello excidat: pars maris in-
cursus exageret: ut æstu siccato: fertilis campus redat.
Alterutri autem priores opus profecerint iis gratia re-
feratur.

Cleomedinæ.
Vnera tibi ad corporis exercitatioem missi-
mus: olei scilicet metretas ducentas: & frumenti me-

dinos quadringentos. Quæ ar̄ iuuetutis m̄iera s̄u: ad
filiũ tuũ: & uinũ: & librarios seruos: & stheficoni poe/
mata: nisi si racusãoge q̄spiã: nouarũ rege gr̄a: hæc a
tyranno missa suspicentur: **C** Gorgiã:

Q Aeteras epistolæ tuæ particulas recte scriptas
futuri autem temporis hortationem: admodum sup
fluam arbitror. Ego enim neq; mortem: neq; mortis
genus effugio: & sapienter quidem. fatum enim ab
hominibus non regitur. & profecto quicũq; huiusce
modi perscrutatus: aut bona: aut mala: futura metu/
et: eum stultissimum existimo. siue præuideri futura
siue præuisa caueri posse: sibi persuadet. Quod si eui/
tari nequeũt: quamobrẽ ea præscire amittitur. quom
siue sciat: siue nesciat sit futurum. Si uero quom co/
gnouerit euitari etiam posse: & disponi: & in aliud q̄
præuiderit transferri: & peius fatum meliori mutare
dixerit. Ego sane non arbitror: dei nanq; hoc opus ẽ: n̄
hominis. Cæterũ si quis eos meminerit: qui iouis filii
feruntur. Eacum scilicet. Ninoem & Mhadamãthũ:
& alios semideos: neq; immortales fuisse: neq; aliter q̄
pro sui fati necessitate mortuos: si neq; fatũ neq; mor/
tem ægre tulerit: aut formidauerit: minime mihi stul/
tus uidetur. Maximo igitur studio idem in certis re/
bus tuis sentire animum inducas: ut nullam illorum
curam scuscipias: quorum nos nihil scias eẽ sollicitos. **o**

Q **C** Nausicli.
Vod iam sepenumero ad te scripsi: & si her/
mocrates uel qui uis alius philodemi filiam uirginẽ
dona a me accipere impediat: ego nihilominus elargi

or: & parem uel maiorem potius laudem assequor.
Quod quom propter tyrannidem nulla in re cogna-
tis meis sin conferendus: eis me tamen libera liter ex-
hibebo. Ad eos autem qui mihi exprobrant quod lar-
gitionibus persuademus: hac utimur excusatione: q̄
quibus libera les sumus: eos pro humanitate cogere n̄

possumus.

Lacryto.

Quoniam pro huiuscemodi spe: nobis tantopere
timentibus periculis exponi non oportuerat: nolebā
grauiores exitus experiri. Verum ex quo uirtus tua
nostrum uieit timorem: bene quidē est: & bono usus:
es auspitio. quod & alia tibi aduota sint succenssura
nihilō tamen magis: & si saluus sis confidimus: sed
quo ad incolumis redeas sollicitamur. Que igitur in
profectione tua te admonui: eadem cures uelim dili-
genter: ut post habito oppido lacrytum nobis serues ī
columē. Quem pro omnibus locis ciuitatibus: tyrānī-
dibus: & ipsa deniq; per deos: anima mihi eē arbitror.

Lacryto.

At tuarum promissionum memento lacryte:
& phalaridis solitudinis curam habeas. Quāta ami-
corum inopia laborem uides. scribo autem timide: ne
q; multorum uires formidamus. quippe qui lōge sūt
nostris inferiores: neq; nostrorum imbecilitati quom
omnes hostes uiribus excedamus: ne maiori iam stu-
dio fortis apparere cōtendas. neq; ægre feras res belli-
cas. nisi omnibus militiae muneribus tempori adsis.
Memento aurem quod depositum tibi teipsum quō
a nobis dimissus es: commissus: quod nobis saluum

reddere promissisti: id nunc maiorem immodum ro-
gamus. non ut te & ingenio tuo quicquam indignū
facias: quod a lacryto fieri nequit: sed ut in aliis certa-
minibus uirtutem tuam possis ostendere. Nunc ue-
ro: & si te ipso paulo molliorem in aliis rebus præstā-
torem te exhibere poteris:

¶ Lacryto:

Quod filii tui obitum iniquo aio' feras: uēia
profecto dignus es. & me quidem maxime tui mise-
ret. nec secus a quiuis tuorum familiarium casum re-
putās doleo. Et si in his duriori natura sī: ea scilicet
gratia quod qui immodice aduersis rebus angūtur:
eos nihil proficere intelligo. Maximum autem cala-
mitatis tuæ debet esse solacium. Primum quod p pa-
tria fortiter in bello filius tuus occubuit. deinde q̄ in
ipsa uictoria pulcherima eum morte fata honesta fuit.
Postremo q̄ nullo turpitudinis genere uita coinqui-
nata: morte proprias uirtutes finiuit: Incertum enim
est an bonus uitam indeterius commutet. Rebus nan-
q̄ hūanis fortuna maiori ex parte: nō uoluptates do-
minantur. Qui autem irreprehensibilis moritur: ī op-
timo gloriæ statu collocatur. Puta igit̄ ab eo & quod
genueris: & quod educaueris: meritas grās accepisse.
quom ad mortē usque ī uirtute & bonis moribus p-
seuerauerit. hanc ei uicē redde: ut modice & æquo aio'

eius mortē feras.

¶ Lysidi.

Don admiror quā obrē neq̄ p̄ris tui: neq̄ filii si-
milē quā hēas lysides. Nō. n. lysicratis filius: neque
neoptolōi p̄ es: qd̄ & m̄rem tuā & uxorē multis siculis

affirmasse aiunt: & propterea maximam laudem consequuntur. Vnum enim: & hoc eorum e numero est quae laudem merentur: ut nemini: maxime his quos nouimus: mentiamur.

Non peccare merito fortasse: & iure ipso dei existimatur. Peccare uero & iccirco posthac cautiorem fieri hominis. Qui autem neque quom peccat: neque quom aduersam incidit in fortunam: sibi cauet: nescio an alius existimari possit quam omnino malus. Turpissimum igitur est: & adhuc enim proprius accedemus: eum qui stultitiae sit factus exemplum: ne sua quidem ipsius calamitate bonum fieri.

Procedimus. **P**ersuasi sumus iam tertio nullam abs te iniuriam accepisse: & si in singulis accusationibus non leui in crimine sis comprehensus: sed qualem te esse uellens: teque erga nos esse decuit: talem arbitrati sumus: & accusationum crimina: eo quod timuimus deprehendere de te ueritatem: falsa duximus. Certo tamen scias qui nihil aliquando mali commiserunt: quom illata metuunt crimina eos fortunae iniquitate uisos: non iniuria puniri. Cura igitur ne aut mores qui te inimicum arguant: aut fortunam exhibeas. graue autem tibi uideatur: non id solum quod quom saepe numero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his: ut te decuit: non respondisti. Ego enim non sinam humanitatem malitia esse inferiorem: sed etiam ne te ipso erga collata in te libenti animo a nobis

officia: inclementior uideatis.

¶ Agefilao.

M Helesippe ægre mihi ferre uidetur tuã apud
siracusanos moram. Quippe quæ adeo cupide: adeo
pudice: uxoris munere fungimur: ut testetur nos tan
quam qui in te graue habeamus imperium: te diuti
us absentem se non perperuram. Suum præterea pa
trem implorat: intelligis fortasse quid minetur: & cer
to facturam scias. Neque enim alienum a se uirũ exi
stimari potest negligere. Ipsa ut cogere te possim ad
reditum arbitratur: ego autem illam. Nã neque tam
phalarim quam thelesippum te arbitror formidare:
Redeas igitur. & desiderantibus te redde. siue nos ma
gis: siue illam reuereris. quæ profecto digna est quæ
plurimum ametur.

¶ Polymnestori.

M Vltã & magna nobis testatur lacritus & aliis
de rebus: maxime autem de societate scutatoy. Tuo
enim & pugnantium uirorum studio oppidum ca
ptum affirmat: & equos suos tibi ut uidetur elargien
dos hortatur. Ego uero: & si oĩa mea munus a me ac
ciperes: adhuc timerem ne tuo uincerer beneficio. At
nunc quom neq; munera nostra accipias: uinci sane
tyrannum a priuato confiteor. Quod si impræsencia
tertiam predæ partem inter milites diuidendam non
acceperis: quã quom mox tibi lacritus largiretur recu
sasti. Certo scias seniores nos non in beneficiis confe
rendis: hoc. nã tua non est potestate: sed in accipien
dis post hæc fieri cogaris.

¶ Polymnestori.

Imuisti nostras minas quom rursus ut te ro-
garem non oportuerit: predam enim ut censuimus
partitus es & periculorum socios premiis honestati. &
recte quidem delectasti nos: & iniuriasti ne quid abs
te petere dubitaremus. & socios: si quando usus ue-
nerit: ad pugnam propiores reddidisti. Quis enim la-
borum onera. nullo proposito premio: subire unquam
uoluisset? sane nemo qui eorum periculum fecerit.
Hac igitur aliorum uel potius utilitatis nostrae gra-
tia accepissem: ut scilicet milites: si imposterus iis
nobis opus fuerit promptiores redderes.

Lisandro:

Praeuimus quae misisti auxilia prius enim
quam ad euclide uenissent hostes conspicati sumus:
Quare nihil ad pugnam utilitatis absente conducto
milite coepimus. Ad opinionem uero & laudem plu-
rimum ad paucos neque bellatores non ad omnes ui-
ctoria referenda est. sed quom grauioribus nos ipsos
piculis exposuerimus: maiora premia sumus assecuti:

Arimacho:

Non aegre ferimus calumnias neque habitade no-
bis a nostris hominibus opinionem: quom uideamus
omnes aequae iniuste facere: ut longe iam iustior iniu-
ria quam iustitia existimetur. Tantum autem abest
ut opera mea abscondam: ut in his audeam dicere:
aliis quidem natura: mihi uero necessitate contingere
talem esse. Confitemur iniustis nos commoueri af-
fectibus hoc tamen aliis quoque omnibus insitum est.
Verum hoc interest quod nostyranni nostra freti po-

testate: quæ facimus palam profitemur. priuati supplicii metu abnegant.

Polystrato.
Ad alios omnes amicos litteras misimus: ut quæ primū agrigentum ueniant: & te obsecro ante olympia uenias. Volo enim amicissimorum collegio accito: quemadmodum alias res meas curare diligentius & de rebus magnis & grauibus cōsiliū capere: nullo tamen uos aut labore: aut incommo afficiam: ipse enim mihi ipsi satis ero: sed tamen uestram sequententiam: ut si in principatu prestitero: sapēum ero uos & accipere comiter: & amplecti possim. Sin fortunæ iussu deiiciar: ultima accepta salutatione eorū quæ egerimus memores ualeatis.

Polystrato.
Age eorum neminem in quos beneficia cōtuli neque tibi neque cuiquā palā fecerim: n. ut quæ a nobis reculas mūera accipias: quæ accipiūt iudicare: neque iis quæ sine suspitione accipiūt exprare licet. Neque eū nō accusandū cēsemus quæ aut sua p̄dicat bñficia: aut p̄dicantibus aures accommodat. Vege quæ p̄ter uolūtātē meam ui & iniuste multa ex rebus meis diripuerūt: tu te reputare potes. Atque plurimos iniuēres quæ oī cōatu aliena dētinerē cōati. necessario tandē reddiderūt: & belli & armogæ metu nōnulli iniustissime. Sed & omnium piissime p̄ uiribus detinere cōtēdētes: iniquis tandē & scelestis pecūias in tot piculis seruārē nō potuerūt: quæ coactos accipere: restituere oportuit. Quem nam tu per iouem imitatus es: ut munerā a me accipere nolueris. Nā

excusationes quas simulando afferas: & hac & innu-
meris aliis rationibus refelluntur: si quidem ipsi iu-
ci pecunias impias confitentur: nisi hoc intersit quod
illi iniusto rapinæ nomine impieratē etiam adiectā
ui habere conantur. Tu uero iuste a fideli aſo ſpon-
te acceperis.

Aſtupalenſibus.

Nullo me maiori dolore affectum iura mea
cōſcius mihi ſum uiri ciues: quāq̄ multis &
opinatis caſibus agitated. Nullaq; maiori lætitia: q̄
pe qui neq; expers ſum uoluptatum: incredibilem do-
lorem illa mihi dies attulit: qua patria iniuſte pulſus
ſum: quod quidem etiam commerentibus eſt grauiſ-
ſimum. Lætitiam autem quom mei publice recorda-
ti pro tempore litteris me ueſtris tanquam bene iſti-
tuto & ueſtri ſtudioſo in ueſtris uſi eſtis neceſſitati-
bus. Non tam: ut arbitror: gratia ex decretis q̄ppiam
accipiendi: quam teſtimonio quod publice quidem:
ſed iniuſte exulaueri. Et ut exilii mei auctores argue-
retis Neque enim petere ab in uiſo gratiam: neq; acci-
pere quiſquam patitur: ſed non huius temporis ē: ut
de uobis tanquam amiciffimis conquerat. q̄ ſuperi-
ori tempore nunquam me uſi ſitis: ſed ut gratiā ha-
beam quod nūc me utimini. Vos igitur quæ a nobis
accipitis dare proſecto uideſmini: adeo petitionem ue-
ſtram in beneficii locum aſcribimus. ſiquidem non
tanta acciperem uoluptate: quanta dederō. **¶** Quid
enim patrie amatori pulchrius? quid glorioſius quā
uideri ſuis ciuibus benefacere? quod litteris ueſtris
mihi elargitum eſt. Quod uero ſerius ad uos mu-

nera nra per uenerit: quã uolueritis: neque me: neque
uestros legatos: sed hyemẽ, & anni tẽpora accusabitis
nemini studiũ nrm defuit: uerũ in modicis tempesta
tibus factũ est. ut ne summis qdem audaciis nauiga
ri licuerit. Quod si quæ mittimus maris piculis ser
uabunt: gratiã fortunæ habere nõ errabitis. Cæterum
ea uobis legati reddet. Eolophus at cui una cũ iis pfe
cto ad uos epistolã dedimus: singulorũ rõnem expo
net. & que & quot mittimus significabit. reliq̃ ex sen
tẽtia utamini. Pecunias uero i patriæ restitutionẽ or
nametũq̃ i pendatis. Neque meis hoc admõitiõibus:
sed cõsilio & uolũtate ura faciũdũ reputetis uelĩ. Ne
mo enĩ aliẽa uolũtate bonus nõquã fuit: sed sua. At
si quod de uobis suspicãdũ ẽ: quod ad aliud elargit:
ad aliud abutimĩ: nõ necessariũ. Certo scitote nullis
uos mũeribus rãtopere uitupandos: q̃ q̃ dederit lau
dãdũ. Ut. n. absurdũ ẽ q̃ patria exulet suis pecũiis eã
ruentẽ restituere: sic q̃ eã i colũt cadẽtẽ negligere. neq̃
alieno qdẽ sũptu ad eã restituẽdã cõtẽdere. Atq̃ si di
gnũ iudicabitis: nõ solũ hæc me uobis misisse mũera
sed & populo: ciuitati: & diis patriis. Tũc de cõsilio ue
stro maiorẽ laudẽ assequĩ: quã q̃ pprias pecũias mi
serit. Quis enĩ ignorat: mũera dãtis esse laudẽ: i cõte ar
his uti accipiẽtis. Velĩ eqdẽ uos uirtutis: potius q̃ libe
ralitatis nre testimoniũ accepisse. Altez. n. benigni aĩ
mi: altez. opulẽtiæ fortunæ laudẽ ostendit. Valet.

Atheniensibus.

Ehit ad nos faber uester pilau atheniẽles opa
nobis i signi admodũ arte elaborata afferẽs: qbus dele

d

Peritang.

Etati humane eū accepimus. & dignis muneribus cū
artis: tum patriæ gratia donauimus. Non multo post
tempore taurum naturali statura maiorem fabrica
tus: agrigentū petiit. Incredibili affecti sumus uolu/
ptate: quom officiosum animal: & homini sociū acce/
pimus. Et profecto id nobis spectaculū regiū: & opus
laudabile uisū est. Nondū enim in eo latentes crucia
tus ostenderat. Reserato autē latere omni crudelitate
plenū: omni morte iniquus supplicium apparuit. Tū
perilai arte laudata mores puniendos duximus: sui/
q; eū ingenii periculū ante alios: quoniā ipso aucto/
re peiorē inuenimus neminem: facturū merito celsi/
mus. Is igitur in taurū inclusus: circū igne. ut ostende
rat: accenso: diræ artis uerū perhibuit testimonium.
Neq; enim qui cruciaretur uidimus: neq; lamentati
ones audiuius: eiulatus tantum intus excitos admi
nistrorum aures æs emugiebat. Verum athenien/
ses quom uos iniquo animo fabri uestri interitu fer
re: & mihi succensere audiam: maiorem immodum
admiror: neq; hætenus id mihi psuadeo. Si enī qd
grauiori suppicio in eum non animaduertimus: nos
accusatis: grauius profecto nō inuenimus. Sī q; nul
lum mereretur: mihi sane uidemini: quom præ uobis
humanitatem feratis: laudare crudelitatem siquidē:
aut unius hominis opus: aut uniuersæ ciuitatis id eē
oportet. Vtrū sit uestro tādē erga me animo digno
scetur. Nam si iuste perilaus periit: & nemo athenien
sium illius ingenio est: aut moribus de beneficio nos
accusaretis. Sin iniuria interemptum dicitis: mox pro

fitemini nihilo meliores esse uos peritao. Me autem
nondum poeniter ac si iniuste egerim : nisi mihi ipsi
uidebor præter iustum egisse. Atqui nemo ius atyrā
no requirit. Quod enim ad eius salutem facit: id iu/
stum uidetur: Cæterum meam ego cautionem: & præ/
cipatus munimentum tutissimum abstulisse mihi p
fiterer: si iniuste in peritao uiderer animaduertisse:
Sed mihi persuasus neq; uobis: neq; græcorum cui pi
am eo illum supplicio iniuste affectum uideri: q; in
alios excogitauerit. fabrum uestrum cum aliq; tum
mea maxime gratia puniendum duxi: si quidem eo
munere aliquo me eiusmodi supplicio dignum ar/
bitratus est. Et licet tormentum nobis contra coniuurā
tes in nos acerbissimum inuenerit: nostrā tamen cau/
tionem in quibus iusti iudices constituimur contem/
psimus: ipsum duntaxat ius reputauimus. Neq; enī
ignorabam si longe etiā peiores impune dimississē
mihi profuturum. Noram mā suetudinis uestre opi/
nionem magis insidias concitaturam. Intelligebam
huiusmodi peritai supplicio unius cuiusque in me
studium allaturum. Videbam forsitan satis mihi fu/
tura: ut ipsa uti pp in me iuratiū necessitate. Hoz nos
omniū n̄ in memores posthac cuiusq; laudū idigi. Im/
piū tñ putauis hominē homibus huiusmodi mortē
excogitate in punē dimittere. Iccirco qbus ipse alios ni/
hil in eū iniuste molitos iisdē eū artibus pder uoluis
Et merito sãe a nobis: quos tali muer dignos existiã
uit ita multatus ē. Fortasse quispiã uestrum atheni/
suses: nostris auditis rationibus quod hisdē cruciati

bus quos, si alios excogitauerit: auctore p̄ire oporteat i
nūeris me furiis d̄beri: uel potius oībus suppliciis ūa
tr̄n aīa n̄ suffectuz: & mihi ip̄i meritas p̄ceās me p̄a
scribere arbitrabit̄. Verūt̄n si oī amoto odio: iuste rē
iplā reputare uolueritis: p̄fecto n̄ sp̄ōte n̄ra nos hac
facere: neq; quæ fortunæ iussu patimur iure p̄peti co
gnosceris. Nā quom p̄p tyrānidē liceat nobis crude
les esse: id t̄n: qn malū sit n̄ ignorāus: & qd̄ opa n̄ra
corrigi nequeāt. id p̄fecto grauissimū cōfitemur. Vti
nā ad ea necessario n̄ cogeremur: nemo alius p̄a no
bis ut bonus laudari posset. Er q̄ snā ūrm atheniēses:
aut q̄s alius: i fidiiis i se dephēsis eaz̄ auctores oī uin
dictæ genere n̄ p̄seq̄ret̄: q̄reret̄? Quod quom eiusmo
di pilai i uēiūs: supplicio duxius afficiēdū. nec igno
ro pess̄ie mihi cōsuluisse. sed me cōsolor qd̄ n̄ sponte
mea hac facio: qd̄ iis quos ulciscimur n̄ eueit. Eqdē
sapientissimi idigenæ atheniēses: i hoc ego mores ue
stros imitatus sū: ille at̄ tyrānoz. Iur̄ igit̄: n̄ q̄les natu
ra sumus: sed q̄les uos ip̄e effixerat: i se exptus ē. Cer
to t̄n sciatis uel̄i: qd̄ neq; ego priuatus pilais esse: ne
q̄ ille tyrānus phalaris. Vobis at̄ nō mō ignominio
sū ē: si i quo aīo illius feratis suppliciū. sed si huius
modi uiros p̄petiemī. Omīo. n. hūanū genus i iuria
afficiebat: quom ea excogitaret tom̄ta: sed p̄cipue
uos crudelitatis arguēs: peculiare: natiuo sue ciuita
tis ūræ mores cōquīabat. Oēs igit̄ hoc pilai suppliciū
laudaturos arbitramur. Digni. n. hac s̄tētia tales ci
ues: si quis t̄n fuerit: cui huiuscemōi mortis genus nō
placeat: id & per ilao ingratū fuisse non ignoret.

Teleclidæ

Quadam ipsius tua sententia usus: ad multos
ex amicis uerba fecisti: ea forsitan gratia quod factū
est: ut tui mihi sermones infererentur. Quod scilicet
post artificem tauri perilaum alios eodem cruciatu ī
terimere nō oportuerat: eo quod propria mea laus pe
ririt. Ego autem illius supplicio mihi laudē nō quæ
ro: nec laudis gratia sic in perilaum animaduerti. ne
q; quom aliorum supplicia mihi crimini dantur: ini
quo animo fero. A mala enim uel bona opinione ul
tio seiuncta est. Certo tamē scias: quoniam alii ī tau
ro cruciandi erant: iccirco in perilaum animaduerti
mus. Pro æreo enim opere munus: non mortem: mere
batur. Aequum igitur fuerat illorum causas in perila
um: & in omnes qui in eiusmodi fortunam eos uenir
coherent referri. Quod si nos ab inique stulteq; iudi
cantibus referretur: nō ægre ferimus. quoad iure sup
plicio affectos qui a nobis interempti sunt ostendere
poterimus. Siquidem nos a primo quem omniū ho
minum: uel humanæ psoti unaturæ gratia: igni ab
sumpsimus: exorsi itidem de omnibus disquiretis. At
qui si pilai & alioꝝ quos alienæ iniuriæ causa pu
nimus supplicium laudatis: pfecto īiuria nos accu
sationibus prosequimini. si eos qui pfide capiti nostro
insidiis imminere morte ulciscimur. Essem nanq; om
nium sane stultissimus: si aliorum gratia: fontes etiā
si mihi benefacerent ulciscerer. Ego autem qui mihi
insidias moliuntur impune dimitterem; & in alienis
rebus infamia suscepta: quom adeo īsidiantibus for

midolosus uidear mea ipse pericula continerem. De
sine igitur & tibi & mihi molestus esse .

N Niceo.
Non uideat tibi graue eculeū taurus : neq; alia
quæ hēmus tormēta. Ex quo oēm ad illā misericordi
am: quom nobiscū pugnaturus non sis: cōsūperis.

C Cleomedonti.
V me: ut audio: accusatiōibus psecutus: mise
ros cleōbroti casus deplorare nō desinis. Ego uero te
cleomedō: & lōge illo ī qora audētē & omīo ibecilio/
rē. ī nām uenturum potestatem non dubito.

S Cleomedonti.
Eptē his & triginta quos ī camarinēs: ū cōcione
cōtra naturā īmanissime cōflatos cōquereris: uellem
eqdē cōtētus eēt: & p iouē desidero. sed uideo mihi p
quosdā nō licere quī res ulterius pgrēdiāt. Ipse. n. nō
uē & trigīta fieri cogis: quō te: & stultissimū epyther/
se illis adiicias. Neq; idē ē an utris me calūniis afficia
tis: an pessimi meis. pareatis ultionibus.

T Timandro.
Vod ī præsētia camarinēses exercitū cōtra me
excitauerūt: illius forte tēporis tibi solaciū prebet: quo
magnū: leuī de causa bellū ut moueāt: a te psuaderi
nō potuerūt. Veg quom spes tua te frustabit. tūc p
meritis: nō corū quæ fecisti: sed quæ patieris dolebis.
quæ tñ tibi solacii utilitas? Nā si nos psuasuri fuisse
mus: ut ueritus es: nō temerē forsā nri formidine egis/
ses. Nūc at ne ī ceteris quidē rebus minio nos dolore
affecisti. Te at neque idoneū reddidisti qui nostris

et cruciaberis suppliciis. nulla in tibi morte opus est: quod
tot torquaris calamitatibus. Immo si fieri posset longius ti
bi uite ipsacium quam natura ferat praestari oportet.

Q Timandro.
Onciones tuae ad camarinenses thimader &
multa eorum commiseratio qui a nobis interempti sunt
inquit me per deos compulerunt: ut in tauze cleombrotum
intruderem. Quippe qui ueritus sum: ne si ego a cruciatu
desisterem: desisteres & tu contra me ciuitatem concita
re. Libenter enim rem meam populo gerendam probeo: quam diu
tuas prope orones camarinenses puduerit. Cuius ego
consilia non modo in phalaris: sed ne in phalaridis quidem
seruulum nullius momenti duxerit. Quod si utile esset
camarinensibus cum agrigentinis bellum gerere: non tamen
facile persuaderi possent: ut id aggredirentur. Nunc autem
bellum omnino ipso consultore grauius: uel potius ip
se orator non parui est ad miseriam momenti. Opus tamen
esset: ut enumeratis belli suscipiendi causis plebem con
tra me excitares: ut iis persuasa ciuitate: tu uir bellico
sissimus inscribereris. Vltor tantis de rebus surrexit: sed
non uultis. sigillatim enim plures causas: longe tamen
alienas ostenditis. Verum si quis his omisis: quom
fas non uideatur: te ipsum perspexerit: grauissime
omnium duxerit puniendum. qui ueredita domo: pos
sessionibus: & si quod in his paternum tibi erat man
cipium. exercitum contra me alis & camarinensibus
nugas persuades: **Q**uod mihi nihil aliud quam
am te desperasse significat. & merito sane: siquidem
d iiii

multoꝝ maloꝝ causa fuisti: & ciuitatē cogis: temerari-
tate tuam: non suam sequi sententiam.

N Epytrato.
Oli me ad tui ultionē cogere: quom ter iā tibi
pepceri: neq; te piculis āplius exponas: qm̄ aliena a
phalaride misericordia ē: quā & si uos d̄precatiōibus
colitis, nos tamen tyrānica ira utemur.

N Aryphæto.
Oli recēdere eaz̄ numeꝝ quos ī tauro abluḡsi
mus: plures. n. sūt si eoz̄ opera disquiras: quā nomia,
tamen: quom eiusmodi essent: sub nostram uenerūt
potestate. sed nolemus ī tam florenti ætate seniorum
curas subires: miseros enī quicūq; nos læserunt osten-
dimus. Quom autē uitæ mutationes uidere cupias:
iam desinas per deos admoneo. nō quod qcquā mali
abs te pati uerear: neq; enī muliebri manu interficiē
phalaris: sed ne iis ānumereris q̄ ī tauro pierūt. neq;
mihi īiustæ calūniæ psad crudelitātē efficiaris: quō
te ulciscar. qd̄ nisi mihi parueris: tibi forsitan maxīe
expectādū ē: d̄ hac quoq; admōitiōe poenas iure.

S Agemorte.
En si us tādē agemorte quo pacto rebus n̄ris cō-
sulueriūs: multis nāq; rōnibus nos dolore afficit exi-
mius hic p̄cipatus: p̄ quo stultus ego ī numeros la-
bores & picula: spōte mea subii. Maximū at̄ malū in
eo expertus sū: nisi bōi & māsuēti uiri a nobis benefi-
cia uelit accipe. Veꝝ si cui īdigētū aliqd̄ cōferimus
pessimos eos eē necesse ē. Vos. n. p̄bi uiri: nescio q̄ rō-
ne mea oīa aspnamī. qd̄ aliud cāz̄ ē: q̄ qd̄ b̄nficia ac

cipe formidatis? Quãobré ex tot discipulis meis æq̃
libus aicis: nõ inõ nemo me uirũ uenit: sed ne pollice
tur qdẽ. p̃ter calisthenẽ: quẽ neq; uetuz certo scio. &
aliis huiuscemõ fortasse utimur excusationibus. ne
mũera nra palã detestari uideãt: quoz ut ad me p̃ri
cipio uenirẽt: alios morbi: alios parẽtes: plurimos phi
buere respublicæ. Te at nondũ ad me uocatũ mēini:
quom nihil esse secuturus. nec uocarẽ: nũc maxime
quom aduersã ualitudinẽ tuã: & filios post meũ a pa
tria discessũ tibi gēitos e paurola accipiã: & p̃ iouẽ ti
bi cõgratulor: & affinitatis: & susceptoz liberoz grã
quã igr̃ excusatio tibi reliq̃t: ne uidearis formidare:
Nã quom nõ iuidiosũ ad te munus q̃le cũ tibiis & cã
tibus totius ciuitatis spectaculo mittẽdũ esset: sed pa
rũ auri i tẽpsta nocte misissẽ: tanquã idignũ faciũs
& scelus reiecasti: & merito sane. ipii nãq; uiri: & hõ
nũ cãde coĩgnati ea mũera erãt. Ah nimiũ asp̃ erga
me & iiquus es agemorte: addo & i hũanus & crude
lis: q̃ nulla i foelicis phalaridis misericordia mouearis
quom tãta i p̃sẽtia miseria afficiar. Nã quom ea
maxie grã oprassẽ p̃cipatũ: ut in amicos clarissimus
haberer: dei benignitate quamprimum uota mea
consecutus: non habeo i quẽm bñficia cõferam. Sed
qd̃ mihi erat omniũ futuz solaciũ: come amici pri
uatis: neq; erga uos ulla me liberalitate ex rege meage
copia uti p̃mittitis. Quo fit: ut quom quã uobis dare
uolumus mũera tẽnatis. In tyrãnidis adulatores &
scurras: q̃bus dare nolẽus: ea cõferre necessario coga
mur.

C Teucro.

A Risthomeni tuo ager datus ē. & ipolidon uauit crimine: te uero: ut pollicitus es: expectāus. Ego hū ualeo si hū ualere ē: multa me aggressū & plura assecutū: & deteriore grā meliorū etiā pœnitere.

Teucrio.

Philodemi uxore cleenerā quā nosti teucer: quom nuptiarū filiarū grā alloq uellē: negociis īpedi tus nō potui: qbus: te huc uocassē: nisi ea grā te siracusis rlinquēdū statuisse. ex quo plāe ītelligere potes: serio nos de his ad te scriberē. Eā igit adeas: & qnq; ī dotē talēta grā cui filia nupserit pollicer. nō tā mueris: quā reddēdi philodēo debiti grā. Quod si qspiā roga retunde nobis tot philodēi pecuniā sit: nescire te: sed ad me q acceperī: & eū q dederit id totū referas: & dato operam ut leōtes gener accipiat. uēit. n. ad nos: & illā uxore esflagitat. Cui ego oēm operā pollicitus: ad te qprimū misi. Si potiorē tñ grū iueniret mī: nihilo segnius dotē pmittas. neq; cēdas. si qdē nō unus duntaxat philodēi gener nobis curā ē. neq; quom pecuniā liberalitate largiur & nuptias: sed noli qso tā negligēter hoc ager: ac si qnq; talēta reddas: sed tāq; accipias. Turpe. n. ē data pecunia male rē gerere: ubi n̄ ea grā quā spōte dederimus dedisse uideāur. Neq; q; quā tale efficiā: ut dū apud me philodemi pecuniā fuerit dānū ī filiarū nuptiis īpēsā utilitatē mihi attulisse uideant. Nā quom nihil eiusmōi me cōmisisse uiderit: nemo id de me poterit suspicari. Utinā iniquioribus ubiq; moribus phalarī clamitarēt. Cæterū mitte nubēti uirgini qtuor æqles puellas: & muliebres

uestes quas ad te misimus: & aureos. lx. & quamprimum
celebrentur nuptiae admoneas: siquidem in hunc usque diem
etiam nimium dilatae sunt. Munera prompto & alacri animo
mittas. ut etiam phalaridis sumptu gratiam assequaris.
Et haec ita se habeant teucer. In caeteris autem & tamquam uirgini
& mulieri uiro orbae consulas: ut usus fuerit. Et quomodo
earum desiderio satisfeceris: nuptias cum re & magnificas
& sumptuosas facito: ne si recusatorum: aut puellarum co
gnatorum quispiam foelici nuptiarum die: miserum
probeato philodemum appelleret: sed aduersam eius for
tunam excuperemus.

Teuero.

Philodemi peraege nauigatio tui quidem ui
ri: nostri autem incomparabilis amici: tibi gloriae filiae
uero. xx. iam annos domi innuptae infelicitati tede
r uidetur. Nupta enim si post aliquot annos uiro careat
in uirtute corroboratur. Filia uero praeter aetatem ui
rgo crimine non caret. Omnibus namque hominibus tur
pissimum uidetur: & profecto sic est: ut ultra maturos
annos puella innupta remaneat. Iam pridem enim il
lius uitam quemadmodum tuam apud uirum lau
dari oportebat. Sed fortasse philodemi loco quam &
tu & ille genuistis filiam: solatium tibi esse existimas.
Atqui iniquum est mariti desiderio priuare nuptis fi
liam. Neque idem est carere uiro quam paulo post rediturus
sit. & eo cuius nullam adhuc neque experientiam: neque con
suetudinem habueritis: quomodo naturae legibus cogaris.
Caeteris quomodo neque obscuris parentibus: neque pecuni
arum inopia laboretis: nullo pacto tanta infelicitatis

argumētū ppetiaris. Quinq; apud nos talēta filiæ do
tē reliq; quom nauigaret philodemus: neq; qnq; dū
taxat: qppe cui communes sūt phalaridis pecuniæ.
Quāobré nescio cleenētæ quid differas. Nihil opus ē
ad filiæ nuptias philodemi aduētū. quæ ī eius reditu
reici possunt nolius præoccupare. Que at ipa natura
ī uitis nobis urget: quom fieri possit ne differamus.
Puellæ ætas moras n̄ras nō patit: forsitan philodēus
his īpediū causis: qbus patrē īpediri: cōsentaneū est.
Quod aut natura uiro puella: præter legē: domi desi
deat: nulla est excusatio. Neq; ī præsentia tā patre ei
quā marito opus est. Tu uero ī his necessitatibus &
fortunis absēti patri etiā præsentē matrē addi existis as
oportere. Nō sic ī quā: sed si mihi obrēperaueris: ut ui
ro foeliciter: & filiæ decori cōsules. Nā quom alia mul
ta recte absēte philodemo effeceris: hoc unū præ omī
bus cōmune bonū ānumerabit: & pudicā uirginē ma
trimonio honestaueris. Noster aut teucer: quom uo
lueris: & pecunias tibi: & si quid aliud ad nuptias ne
cesse fuerit: dabit. Tu uero quæ uis iubeas. & philodēi
ad nuptias reditū optato. non tñ ut in illū puellæ æta
tē reicias: & tuū erga uirū desiderū ut incolumis sit
atque redeat: & alia huiusmodi nō minus tui erga ip
sum animi sint testimonium:

Teucro:

Philodemi filiæ nuptias ante tuas nobis red
ditas litteras audiuius. Præcurrit enim
fama eos etiam qui multa utuntur diligentia ad ea
quæ facta sunt quancitissime significandum. Et

si elōgī quo res gestas nūtia dea pferat: & nos n̄ īmeri
to ei forsitā succēsūimus: quom tales nos p̄dicauerit.
q̄ quō alioq̄: tū eius maxīe grā: ī tātā dānamur cru/
delitatē: si q̄dē nos ūdiq̄ malos oībus p̄clamat. Quo
fit: ut qui nūquā me uiderit: neq̄ ex p̄tī sūt: me ac si ad
hōinū exitiū natus sī uituperēt. Hea igit̄ meā calāi
tates sūt: nec alterius cui uolpiā. Aedes at̄ ī quibus & le
ontes & theano primū coiere: ut nūc hēnt: ī posterum
quoq̄ habeāt p̄mittas: neq̄ his hymēeū laribus amo
ueas: ubi celebratus ē: dignū donū & q̄d̄ iis qui acce/
pturi sūt p̄bet eas arbitramur. Carissia. n. cōiugibus
loca sūt: ubi prima uirgītatis uīcula soluerūt. Inui/
dia at̄ apud siracusāos dignior philodemus q̄ misera
tiōe iudicet. Et nemo ī summo foelicitatis: gradu tam
fortūatus: q̄ ille ī aduersa fortuna ab īuidis existime
tur. phalarim at̄ odio habeant oēs. Neque enī īnoxīū
ediū recusamus. Quisq̄ue at̄ p̄ se maxīe cupiat. & si
dissimulet: huiusmodi sibi amicos comparare. •

L Phylodemo.

L N magna mihi stultitia uersari uideris philo/
dome: si tot preces & uota a nobis pro reditu tuo fieri
existimas: quinq̄ talētoꝝ grā: ne nobis peāt: quæ nul
la utilitatis spe: neque tuæ amicitiaē grā: dedimus. rē
p̄fecto ne uulgo quidem dignā. Quod si omīo uis a
te uideri dotatā filiā: nihilo minus ista tua sūt. Si ne/
gas: addas his totidē. & decē talenta dotem scribe. ut
si placuerit dotis pars phalaridis sit: pars ex philode/
mi facultatibus. Theano at̄ multa & magna de me ti
bi referens mihi grām reddit. Quod enī adhuc puel

la a nobis accepit: mater facta testatur:

Cleenete & Theano.
U Estra beniuolentiã libet accipimus: quom phalari tanto studio appellare cõtedatis: meã tñ fortunã & si nos ipsos defendamus: recusãt. Inueniet. n. nomẽ ipsũ ab ipso genere nulli reprehẽsioni accusationiue obnoxiiũ. Nos at ob multa & magna quã acerbissia fati necessitate iuiti egimus dãnatur. & meũ nomen nullam aliã ob causã graue e: q̃ q̃ legibus nõ obtepero. Lex uero ipse sũ subditis. Quãobre quã mihi gratiã phalaridis appellatiõẽ exhibuistis: eã nũc rferatis ne id nomẽ ipolitũ uelitis. **H**imeresibus.

I Vssimus uobis ut stesicoge ad nos: & cononem & hermocratẽ: quãprimũ mitteretis. Vos at eoge loco sameã & licarchũ misistis. Quod si qualẽ me arbitramini: talis essem. nõ ignoro. grauissimũ aliquid contra uos moliri me oportuisse. eo quod illos mihi non tradidistis. & continuo ad nos & stesicorus: & conõ & hermocrates uenissent. Nequã eni cynædus conõ: uobis curã e: samea: & lycarcho clarissimis & uĩm omnium: hũa iĩstis uiris posthabitis. Vex ego neq; modĩstos homĩes: & qui nullã mihi: neq; patriã iĩuriã: itulerit: iĩusto afficiendos supplicio: neque cõmunẽ grãcorũ legẽ uiolandã duximus. Et si uos plurimas abrogaueritis: quibus contra nostulistis sententiam. sed qd opus est hæc uerbis explicare: quom & mihi: & ad quos scribo plane nota sint omnia. Atqui neque uos imitatus sum: neq; imitabor. Ego inquam & homicida & tot sceleribus obnoxius: sed remisi ad uos lega/

tos uestros : quom mihi ex duobus alterum impune
facere licuisset: aut cogere uos: ut pro iis illos ad nos
mitteretis: aut iis qui in nostra erant potestate suppli
cio affectis: meam in illos iram effundere. Et profecto
eo iam res & iniuste uiuendi necessitates redegistis:
ut nihilo nos peiores legatis uestris interfectis: neq; me
liores seruat: arbitremini. Cōfusæ eim iam res meæ
sunt & coinquinatæ: & parum nobis momenti ad ho
minū uel beniuolentiam: uel odium iuste an iniuste
faciamus esse intelligimus. Et in hanc uos himeren
ses cōditionē: maxime & uiri illi uestri compulistis: &
aliorū quidem quæcūq; uestri causa passus sū mala
posset uenia dari auctonibus: & præterita obliterari:
Verū quod nihil quicquā iuste fieri liceat: quæ pro
meriti: poena ab iis exigi posset qui auctores fuerit.
Præterea longe iniustius esset: ut quidā nostra perirēt
iniuria: quam si eorum gratia in uos grauius anima
uertere cogeremur. Ego tamen himerenses & si hæc
omnia reputarem: & indignarer: & tyrannus haberē:
si non quos uellem: at quibus interfectis: nihilominus
uos dolore affecissem: eis peperci & hospitio acceptos
ad uos remisi. Quod si uicissim æqui esse uolueritis:
que ciuitati uestre calamitates impendent: in duos
uel tres conuertere satius ducetis. At si conon cuius
corpore singuli uestrum turpiter abusi sunt incolu
mis seruabitur: uniuersæ ciuitatis excidium a nobis
expectetis: totis nanq; uiribus contendemus: ne nihilo
nos q̄ opinemini: humaniores experiamini.

¶ Stheficoro poetæ.

Avdio te maiorē ī modū formidare: quom ui
res nr̄as: & quæ ī nos molitus es tecū reputas. Sed ad
miror qđ nūc tādē formides: & n̄ quom primū contra
nos agere coepistit: quom ab iusta: ut dicebas: tyrāni/
de himerēses uēdicare uelles. Cogitabas quæ himerē
sibus dicis forsitā fieri posse. Si igit̄ mortē: ut sapientē
decer: cōtēnebas: qđ nūc stulte p̄turbaris: quom tibi
liceat ea qbus tūc expectatis nihilo ībecilliori aīo fui
sti iā pp̄i quātia ḡnrose p̄ferre. Si at̄ ut timidus es: sic
timide te ad id qđ p̄p̄sūrus es suppliciū hēs. Quid
stulte eo ī me tēpore clamitasti: & talē tibi cōparasti
īmicū: quom sceleratū me & crudelē appellares: & ex
carmibus tuis uerba ī me ī cōtiōe effūderes: Quid
at̄ & musicus & poeta dicēdi figura & uolūtate uitæ
studiis r̄traria usus es: quom ociosus uocare musis:
neq; magis arduas res: quā poetā deceat: aggredi pos
ses. Sed quom p̄ poeta rēpub. gerere desideres: manēt
te quæ nō poetas: neq; musicos: sed popularesq; su
pra uires temer̄ audēt: quom ab hostibus capiuntur. 6

C Sthelico.

Tyrāni sumus sthelicore: n̄ himerēsiū: sed agrigē
tinōz. q̄re tibi īgētes hēmus gr̄as: qđ mīori mihi adē
pro p̄cipatu: maiorē dedisti. Certo tamē scias qđ ty
rāni agrigētī īmicos nr̄os ī himera ulcisci poterīus.

C Sthelico poetæ.

Avdio te alūtiū & alexiā p̄fectū & nūtiis p̄ciuita
tes missis: pecunias & exercitū cōtra me cogere. Nū
quā ne igit̄ sthelicore a reipu. gerēdæ temeritate cel
sabis: quom adeo senex sis: neq; musæ pudet q̄z

te studiosū: p̄fiteris? eas at̄ offēdis: quom̄ iis cōtra mē
liores uiros utaris. neq; filioꝝ misereris: q̄ iā uiri s̄t: sed
temerarius senex ī cogēdis militibus & pecūia: spōte
tua uersaris. quō īmicū illistā grauē oppositurus sis
q̄ eostāq; laricē cōcutiā. Ego q̄ dē achiuoz; reditus te
scribere: & quorūdā alioꝝ heorū stultitiā īcusare au
dio. Tu uero ut ex alexia ī himerā tutus ūertaris ni
hil curas. Sed scias uelī qđ manēt te & caphareia sa
xa: & plaete: & caribdis: & nauplia classis: & nullo pa
cto māus n̄ras effugies: n̄ ī quā & si q̄spiā te deus: secū
dū uos p̄etas: eripiat.

Himerensibus:

S Thelicoꝝ: & cononē: & dropidā: apachino ī pe
lopōnesū p̄ corinthiis: ad quos eos mittebatis nauigan
tes a nobis captos scitote. Dropidā forrasse uobis īmit
temus. Cononē quāprimū īterfici iussius. Thelicorus
adhuc saluus ē: donec quo eū mortis gener̄ ulcisci ue
limus excogitabimus.

Himerensibus:

P Rosecto nobis himerēses s̄cētā ūram plāe ostē
ditis: qđ scilicet nihil īterresse arbitramī phalarī ami
cū ne an īmicū hēatis. Deus at̄ recte effecit: & firmis
sime ab eo mihi significatū. Confido & alia mihi ad
uotū successura. Cateꝝ ego cononē: ut ad uos antea
scripsi: īterimi quāprimum iussi. quom̄ malū uige: &
ī ciuitate ūra nulla neq; cognatiōe neq; affinitate iū
ctū ītelligerē. Dropidā ad uos honoratū remisi: ut de
cuit: neq; n. malus ē: neq; nos ulla affecit īiuria sthesi
coro postmōum cōsultabimus. **Himerensibus:**

Liberauimus sthesicorū himerēnses: & quæcum
que cōtra nos machinatus est nō ur̄i gr̄a: qua
sæpius & perisisset: sed deoz. qbus is curæ ē & himerē
siū deoz atq; heroū ei cōdanauis. nihil. n. hēo quod
illos accusē. & si maiorē imodū de uobis cōq̄ri possi.
Cæterz ipsi scitis quænā cōtra me adortus sit sthesico
rus: sed puduit sacrū uirū & sapiētia clarū. & uere mu
sis creditū: cynedo & scelesto cononi annumerare: &
una iterimere. Atq; utinā taliū uiroz fatū coercer̄ mi
hi licēret. uobis at̄ himerēses maiorē imodū consulimus
ne sthesicoz iurato & ei nō cōsetaneo gerēdæ. reipu.
onere distrahat̄is. siquē ab iis q Alexiā pficiscūt acci
pimus. iuitis his se negociis iplicat: sed puicacia ur̄a
uicif. Nolite igit̄ his ī rebus eo uti: qbus nō fit idone
us: sed liberū eē & liræ suæ uacare sinite. neq; ei usmo
di inimicos ei cōparetis: q nō itidē fortasse cū illo agēt.
Quod si oīno opus ē q. reipu. curā suscipiat. talē ei p
ficiatis: quos quō coepimus. putriusq; ur̄m uolūra
te: siue supstitiōe ulciscamur.

Oleū nō tui: sed nepotis tui gr̄a missus. Dignus
n. adoloscens ē: de quo rō habeat. quom ḡnicis certa
minibus nihilo sit agesilao inferior. Eqdē quātū ī no
bis ē: sūmus euaderet uelī. Argētū qd̄ a nobis coram
accipe noluit: nisi ī p̄fētia accepis: pditiōis te apud
himerēses īsimulabimus. Et si ita cōstiterit grauius
p̄fecto hoc fuerit: q̄ quæ ad te primum mittere decre
uimus. Cæterz age sthesicore hæc musaz studia: q̄z
gr̄a: & clarior oībus es & admirabilior: & ama & con

plectere, expectabā ī qbus maxime pbatus es simili;
calidissimus esses.

M Sthelico poetæ:
V denobis sthelicore nihil quicquā neq; uerfi
bus: neq; alia rōne dicas. Nihil enim mihi potius est
q̄ si meæ taceantur, de aliis sine inuidia arbitrato
tuo loqui poteris: & de ea tibi īspiret. Ciuiles at curas
nostro maxime exemplo: fugias: qui quom omiū bea
tissimi uideamur nobis cōscii sumus quātis afficia/
mur calamitatibus. Quod si tibi merito ob occupatā
spōte nostra tyrānidē hęc pati uidemur: tibi at repu/
gerenti grauius nihil euenturū arbitraris: rebus no/
stris ī pntia omissis: tuas cōsidera diligentius. Nemo
enī pro meliori huiusmodi uiuendi ratione suscepta
rempu: gessit. Verūtñ tecū reputa: quæ nam supiori
tempore passus sis: quæue tibi īpenderāt: nisi talis ti/
bi fuissem īimicus. At præstat quidem: & si res ad uo
ta fortunæ benignitate succedant: ne omnia ad eius
licentiam experiaris. Etenim tu in præsentia neq; hi/
merensium tyrannus es. neq; omibus: quemadmo/
dum nos inimicus. sed rempublicam geris: & amicos
ut tu te arbitraris: eos tibi conciliasti quorum gratia
nostras suscepisti inimicitias. Equidem: si liceret: tui
coniectura accepta: nollem esse tyrannus: Tu tamen
quot & quanta ab eis passus sis tecū reputa. Quod si
eū q̄ a ciuibus suis bona pluriā nullū at malū cōtu/
meliamue accepit: nō secus ac te ipm cōsideraueris:
certo intelliges uige illum: qui ciuili administratione

omissa: priuatis rebus uacauerit: maxīe fortūa sua de

Delectari. **S**tesicoro poeta.
Oli curare sthesicore Euboli & Eriphādis tui
apud me accusatōnē: neq; ullo pacto doleas q̄ infidia
rū cās tra nos ī te: & pulcherrīa tua carmīa rettulerit.
Etenī q̄ nobis piculū ī hīmera impēderit: tu nosti.
Quod at̄ nihil grauius p̄pessi sumus, delectari te ma
gis: quā illorū grā dolore oportet. & q̄ poemata quæ
tibi deæ īspirāt tātas uires habuerit. & q̄ nos, si qd̄ ti
bi curæ sumus seruati: sumo ī colūes. q̄ n. oposui sti: ui
sua: plusquā lyra patiat̄ possūt: & phalaris maior ē q̄
q̄ possit īterimi. Nos at̄: quom maxīe piclitaremur: &
tyrānū gessius & familiaritatē seruauī us: neq; te qcq̄
accusamus: quō ī uitæ piculū: uel ī ip̄a potius mor
tē īciderīus. Neque. n. si ī piis suis cōsiliis satisfecisset
id p̄basset sthesicorus. Tu forsītā diuīs tuis carmini
bus tyrāni cædē laudibus p̄secutus es, neq; nos: si q̄
tuas laudarit rōnes: tyrāni cædē ī probāus: sed phala
ridis, hominē. n. īterimere hoc ē ī tyrānū. si quidē: ut
nostī: nō sū auctor īiuriæ: sed p̄pulsator. Neq; dro
pidas: neq; illius p̄batus uir: sed neq; nrī ip̄e liberator
iuppiter tute ī tēplo cū eubolo & eriphāto uiris īiq̄ssi
mis p̄manere posset. ī q̄bus iustus factus sū & p̄cul a
tyrānide Cynædus at̄ conō & theagoras: q̄ cædē nobis
machīati sūt: nec nō amithidas & picles: & alii eiuf
mōi iustissīa ultriōis leg e pierūt: quos & si nō tāta mi
hi uis esset: modo ultus: mori nō recusarē. Dicant me
homicidā: ī piū: sceleratū: tyrānū: multis & magnis sce
leribus cōtaminatū: neque siquid grauius in mēte ue

nit mihi parcant Nā apud bonos uiros uitupari mihi
uiderer: si sceleratissimi me homines laudaret. Quo
rū alios ī taurū cōiectos cremauimus. Alios cruci af
fixius: quom opus esset ut, d se reliquis spectaculum
atque exemplum pberent: ne quid contra nos molirē
tur. Alii oculos effodimus. Alii mutilatis membris ro
ta uersati sunt. Aliis capita pelle nudauimus. Hi oēs
ī iuste, in nos machinati: iure ipso crudellissimā mor
tem luerunt. Econtra quos tyrannos nos esse confite
mur: neq; negamus ad malorum ultionem tyrānidē
desiderare: neq; in eos crudeles in humaniq; esse de
sistemus. Erga bonos autem tales sumus: quales ante
tyrannidem. Noli putes sthesicore quom poemata ī
tyrannum scribis te in phalarim scribere. sed prōpto
animo deos complectere: nihil nos reueritus, neq; q/
cquam quod ī mentem uenit reiicias. Nemo. n. pha
larim: prāter fatum: q; ab ineunte aetate: & si uatum
carmina conticeat: in nos habemus: interficiet. Id quō
necessario uenerit, quandocunque uolet: tanquā de
bitum accipiemus. Verum Eubolo & cæteris homici
dis: quom inuitis fatis nobis insidias molirentur: me
ritam rettulimus gratiam: nō eam quæ lege homini
bus qui tyranni cæde inanem gloriam, aucupantur:
sed quæ a tyranno omni lege potentiore: referri cōue
niat. Palis enim pectorum tenus coram himerēsisibus
affixi: & aliis affecti supplicis in cruciatu pernocta
rūt. Tu uero ad multos ānos foeliciter uiuas: nec eius
modi quicquam perpetreris oro, tua nāq; iustitia hoc
tibi euenturum pollicetur, neq; unq; phalaim ī neces

fitatem adducas: ut talem in te experiaris. Curæ autē tibi sit: musæque gloriosissimi labores: quos ad me quæso mittas: ut præsentibus nos leuent solitudinibus:

¶ Androcli.

Go quidem consulto litteras ad sthesicorū mihi: nihilo me iniquiore animo Euboliū eum tulisse calumnias: & tu hoc mihi dato beneficium: ut fidei uisorem te exhibeas: nihil eum contra me machinatū me mihi persuasisse. potius enim neque illos quidē primum quas confessi sūt infidiis: quā sthesicori poematis grā. & nō suapte malitia me adortos existī abo

¶ Aristholoco.

Si iccirco contra me tragœdias scribere induceris: quod captum a me sthesicorum dignum quem liberarem existimaui: ac si ī omnes poetas humanissimum me exhibeam: lōge a ueritate aberras. Non enim pari ratiōe poetas sed bonos poetas. Neque inimicos: sed generosi animi inimicos probamus.

Tu autem: quom poeta quidem malus sis: inimicus uero ignauus: & animi ui: & poetica facultate: sthesicoro te æquiparas. Sed quid ego interesse censeā: quā primum cognosces. non eorum gratia quæ cōtra nos scribis: si quidem admodum degeneris animi essem: si fabulas tuas curarem. Sed quoniam quom tam malus & inimicus sis & poeta: pari te honore & sthesicorū dignum arbitraris.

¶ Sthesicoro poetæ.

Micocles siracusanus: non ignoras fortasse quē

dico: nam propter familie nobilitatem non is est qui
possit ignorari a sthesicoro: uxoris suae obitum graui
& immodico dolore luctuque prosequitur: ne in me
rito. Euenit enim ut eandem & sororis ex matre filia
haberet & uxorem. Is inq̄ nicocles: quom mutuuum i
ter nos amorem intelligeret: Cleonicum fratē ad me
misit. qui me suo nomine peteret: ut te orarem uxore
suam tuis uersibus commendares. Etenim ut a siracusanis accepimus: qui quom reliqs uirtutes: tum in
credibilem eius pudicitiam testantur: nō indigna
est quae ore tuo laudetur. Nam & si cauendum sit in
nostae aetatis homines quicquam laudis scribere: ne
poetis uenalis uideatur. sitq; & fidele officium: neq; sen
tentia nostra improbandum: noli tamen tui aegre ani
mi consuetudine abiecta: meas preces contemnere.
Non enim decet petentem phalarim negligi a sthesi
coro: non quod aliquo meo i te officio debeas: sed qd
habitam de te erga nos opinionem confirmari postu
lamus: Da igitur prompto animo ingenio tuo dignū
beneficium: quod mihi ipsi efflagito: accipiam autē
in amicum: Reliquum est ut ad gratiam cleathisthē
siracusanam genere: echecratidæ filiā: nicoclis: ut di
xius: & sororis filiam & uxorem: & matrimonio iun
ctam annos. vi. trigesimo uita functam morbo: duo
bus relictis filiis annotes. Capita subiectae materiae
haec sunt. Inspirent autem tibi in his uersibus: quae
tecum semper sunt deae & tuum sacrum & gloriosū
caput musae exornet cognatio. quom aliis laudibus:
tum his quas ad te in clearistem missimus.

Quoniam Iſimus ad ſtetheſicoge quæ admodum ſup̄ elegia
 rogalti: & argumētum ei expoſuius. ut oportuit. Is libes
 mihi p̄ ingenio ſuo ſe facturum p̄miſit: forſitã. n. exiſtia
 uit ſapientiã ſuã moeroris tibi ſolatiũ allaturã. Hic aut̄
 dolor difficilis cõſolatuẽ: & quã ut uerbis leuari poſ
 ſit grauior. Nã quom duplicis neceſſitudinis noĩe de
 uicireris: de utroq; doles: ſororis ſcilicet filia & uxore
 cariffima. forma q̄dem egregia pudicitia uero tãta: ut
 nulli poſt ſe mulieri ſecũdũ reliq̄rit locũ. q̄ p̄turbato
 aĩo & oĩ ſpe amiſſa: nũq̄ lachryas remittis: & uix tuã
 cõſulis ſaluti. Atq; nõ grauius res hũanã ferendã ſc̄:
 quã poſſit aĩus tolerare. neq; uirtute dignũ effeceris:
 ſi: moerore diſſipas & calãitate miſerabili uictui te p̄fi
 rearis. Vege age nicocles pauliſper dolore remiſſo: mi
 ſerã hoĩum uitã cõſidera. & quicq; nãra ſit cõditio. Sigu
 li ad inũeras naſcimur miſerias: & quom uita deſũgi
 mur: tũ miſeri eẽ: deſinĩus. Iocũdã at̄ hãc uitã ducius
 eo qđ nihil morte grauius opinamur: ut & q aĩ nos
 moriũt miſereãur. quom minĩe nos lateat: nõ multo
 poſt idẽ nobis iter neceſſario cõficiẽdũ. Neq; potius eo
 rũ grã: quã nãra: lachrymas effũdẽdas huiuscemõĩ
 hũana cõditio nicocles: & ad hũc exitũ oēs uiuĩus. Nec
 eẽ rez oĩum quã ip̄erioſius hũano gñri domĩet. Idem
 fatũ mortaliũ oĩum eẽ: & a nemine mutari põt. Vides
 ne me tyrãnũ quẽ oēs homĩes uiolẽtiſſimũ arbitãt:
 & ſi me oēs uiolẽtiorẽ p̄dicarẽt. mortẽ tĩn nulla rõne ſu
 pare: neq; qcquã grauius in eã aĩaduertere poſſẽ: ſed
 ei cãdã: quom uultũs uitã dies aduenerit. Atque uti

nā ad hoc & affecuti essemus p̄icipatū: nō ut meip/
sū a morte uendicarē. Nā fortasse añ p̄stitutā diem
morte dignos nos q̄ sp̄iā dixerit: neq; nos cōtradicius:
sed ut ab iis q̄ & uirtute & moribus quā lōgissīa uita
digni sūt: fataleui arcereūs necessitatē. Vex̄ quom il/
la ī nos: nō nos ī illā tyrānidē exerceāus: æquo aīo fe
rēdū ē. nō ea tm̄ rōne: q̄ nihil luctu n̄ro p̄ficere possu
mus: sed q̄ illius aīam: si te tanto dolore torq̄ri fēserit
doliturā ī morte credibile ē. quom te & uita plurimū
delectauerit: & quæ tibi grata erāt īcredibili letitia p̄
secuta sit. Neque p̄ iouē tibi soli qd̄ tali uxore priua
tus sis: sed & illi qd̄ tali uiro ægre ferēdū ē. Quom igi
tur neque primus neque solus ī hæc mala incideris:
hūana tibi æquo aīo tolerāda p̄suades. si nō meo exē
plo: q̄ multis & uariis calamitatibus agitatus p̄mptis
simo aīo mortē expecto. At saltē p̄ naturæ æqlita
tem: q̄ppe quæ omnibus cōis sit: quāuis a pl̄risque
maiores ī modū formidet. Qui aut̄ eā nō īiq̄ore aīo
ferūt: hi tranquillore uita fruūt.

Stheficoro poetæ.

Quod carmīa p̄ clearithe edideris: magna tibi
& īmortalis grā hēt. Proptū. n. p̄cibus īmis te exhibui
sti: & singulis argumentis: īcredibili artificio te acco
modasti: & carmīstui elegantiā maiore ī modū pro
bata ē: nō mihi dūtaxat: me. n. oīa stheficori æque de
ctant: sed cōpluribus agrigentiorū una audientibus.
Extabūt aut̄ nō apud eosm̄ q̄ ea audierūt: & q̄ ī præ
sentia sūt homīes: sed ī omniū q̄ post nos futuri sunt
memoria. Gratiā igit̄ p̄ his uersibus tibi: ut dixi: d̄beo

meo nãq; hortatu: & huius ætatis & futuris homini/
bus: tales musarũ cãtus largitus es. De me aut̃ qđ p
epistolam tuam significasti: p hospitalẽ iouẽ: p com
munes lares: nihil neq; ut pessimus si: neq; ut bonus. i
pœmate tuo mem̃eris, Mea si quidẽ fortũa fit ut au/
res a noĩe m̃o abhorreãt. Scribat phalaris i ip̃o sthe
sicoro: siue melior quã hominũ opinio ferat: siue cõ/

Qtra heãt:

Pelopidã.

Quod me rogabas ad sthesicorum nullo pacto
scribere: neq; si scriberẽ mihi morẽ gereret: ut i quem
piã uita functũ carnẽ ederet: satis gratiã ab eo acce/
pisse mihi uideor: qđ i nicoclis uxore carnẽ fecerit.
Tu ig̃r qđ uis a nobis optato: qđ nõ i aliena: sed in
nrã sit potestate.

Filiabus sthesicori.

Queris ur̃i filiã: quã nã aptiorẽ uobis conso/
lationem quispiam asserat quam uirtutem
parentis super quo lugetis? Non enĩ lachrymis sthe
sicorus. sed laudibus prof̃sequendus est. Equidẽ nolĩ
oĩno uos neq; mortuos lugere: neq; plãgerẽ ñ qn coĩter
hi affectus necessario omnibus accidãt: sed qm̃ mise
roꝝ sint. quorum non mors: sed uita: uel potius ma/
gis debeat deplorari. Non sthesicori qui tot annos cũ
sanctissimis diebus in choreis & cantibus musarum
uixit: cuius nomen in honoribus & laureis immorta
le seruabitur. quod prof̃ecto neq; hac: neque uenturis
ætatibus: maius futurum sit: siquidem non alia quã
immortalis & omnia continẽtis dei sorte sthesicorus
frui mihi uidetur. Quare magni & clarissimi patris
filiã quã tanto parẽte digna sint uos sapere oportet:

fol. 86.

Non enim parum uobis contemnendum est: ut et non
multo eo inferiores efficiamini. Sed & nolite foelicem
herois sortem deplorare: non breui tantum: sed sacu-
lis omnibus beatum. neque honorum quos illi tanquam
deo himereses decreuerunt: clarissimam gloriam auferatis.
Non enim ille: quod nos certo scimus. ægre tulit urgentis
fati necessitatem. Neque hi quom clarissimos heroas
qui pro gloria occubuerunt: in pulcherrimis cecinisset
poematibus: quæ uobis possessio dignissima sunt: &
exempla uitæ honestissima. Ipse quom diem suum
obiret non impavidus profuit. Certo namque scitote filiam:
quom a nobis captus sthelicorus in nostram uenisset po-
testate. nihil quicquam formidauit. neque tam graue quiddam
preffurus: fractus animo est. Quippe quod longe grauior ca-
ptiuus nobis uisus sit: quam hostis. Vita igitur tyrannidis
nostræ acerbitas ab eius sapientia est. non quod quicquam uelle in eum
grauius animo aduertere: sed quom cruciatus meos in me
ri ascribat. Ego. n. inuenis eum laboribus cape comatus
quom assecutus sum: nihil habui quod male: quam gratiam
ei habere: ut a me beneficium acciperet. Ex quo non deberi mi-
hi ab eo gratiam: quod duodecim eum annos: tot. n. postea ui-
xit: seruauerit: sed ei me arbitror debere: quod & alia nos
corroborauit: & solus omnium: ut mortem conteneremus
effecit.

Teuero.

Aptiuorum gratia quæ a thauromenitis acceptus
non nostra: sed sthelicori gratia: reddas. Viuit. n. ille ad eo-
rum usum: quod a nobis accepturi sunt beneficium. quom aliud a
me petieris. **V**ere ei gratia perit: quom ingratos collocet.

Filiabus sthelicori.

T Hauromenitani p quibus ad me scribitis man
datū a patre: quom uita defūgere: habuisse: nulla di/
gni sē clemtia. Hic. n. ne. mī mū qdem a me offēsi: ad
uersum me bellū susceperūt. Stheficorus uero nō hoc
mō qd̄ petitis: ut scilicet captiuoz p̄tia quæ a thauro
menitanis exegimus: reddi mandeūs. Sed qd̄ uis etiā
supra uires n̄as a nobis p̄meritus ē. Licet. n. mortuus
nōnullis uideat: nemo tñ q̄ recte sentiat: id dixerit. Mi
hi qdem sthelicorus uiuit: neq; tñ apud me thauro/
menitarū odiū ualeat: ut sthelicoro aliquid petēti: qd̄
phalaris: hēat neget. Oēs nāq; homies ab illo uici de/
cet. me aut oīum maxie: q̄ in tot hominū milibus
quot exptus sū: p̄stantioris aī uideri neminē. Nos
igit̄ thauromenitanis pecunias reddi iussus: neq; me
dius fidius hāc patri uō grām referre: sed ab eo poti
us accepisse existimamus. **C** Crisippo.

N Eq; primū quom thauromenitanis bellū iniu
ste cōtra nos īferentibus captiuos: accepto pre/
mio: liberauimus: eis blanditi sumus. Cōmunem. n.
græcorū legem abrogare nolūus: neq; quom postea
acceptū p̄tiū reddidus: ea r̄ddidimus rōne: ut illis be
neficiū īpartiremur: quemadmodū exprobrasti. Sthe
ficoro at̄ p̄ filias legato obrēpauus. Thauromenitāi
iḡ mortuo sthelicoro: eoz quæ a nobis assecuti sūt: si
bi habēdā grām sciāt. Sthelicorus at̄ suis moribus.
Ego qd̄ quō multis & magnis d̄ rebus ei grām d̄bef
ītelligā: neq; legationem eius obliuioi mādabo: neq;
ignoro: quō p̄ eā hoc a m̄ petit & asseq̄t. Thaurōeni
tāos qd̄ pecūiaz b̄nificiū: nos at̄ hūanitatis. quo oēs

prlus nos exptes existiant: testi oniu accipere.

CHimerensibus.

AGo qdē oīa sthelicori grā facer parus sū: ut tā
& si cōtraipa fata arma sūere oporteret: de morte cōtē
dere n̄ piger. ut diuinū uigē & a uobis & cæteris homi
nibus carnis elegātia laudatū liberarē: quē scīssimæ
musæ omībus prætulerūt uatibus: p̄ quē & cātus &
choreæ plurimū ualuerūt. Vezē aī aduertite ubicūq; se
pultus sit sthelicorus himerēse eē: & suaz uirtutū grā
oīs & priæ ciuis uocabit. Mæbit at̄ uester: neq; mor
tuū sthelicorē: sed ī poematibus suis: quæ: cū unī uer
so orbe cōcauit: uiuere arbitremī. Vēiat uobis ī men
tē himerēses apud uos eū genitū: educatū: eruditū: in
uersibus: poematibusq; cōlenuisse. Apud cathaīos at̄
& qdē uolētes: naturæ cessisse. Et ī himera tēplū sthe
licoro īmortale uirtutis eius monumētū cōdat. In ca
thāia uero sepulchzē. Supra hoc: ut satius uobis uisū
fuerit cōsultetis. Neq; pecūiis q̄tū nobis erit facultatis
neq; armis egere uos arbitremī. Vnū tñ aī aduertatis
uelī: neq; decori uobis: quom siculi sitis: futuz: ī fici
lia ciuitatē cape: neq; si n̄ capetis tutū. Cæterū nolite
sthelicori obitū fletu & plātibus p̄seq; neq; illius casu
solicitemī. Mortuū nāq; sthelicori corpus ē: nomē at̄
ppetuo ī uita qdē gloriosū: ī memoria at̄ beatū serua
bit. Præterea carmīa & uaria poematū eius genera: &
publice ī oībus tēplis & priuatī quisq; domi hēat: &
honor & admōeo. Tūc enī uere moriet̄ sthelicorus:
quō carminū eius mōumēta n̄ āplius extiterit. Quā
obré ad alios quoq; hoīes ea mittēda curetis diligēt. n̄

ignari longe maiore quæ. talē uigē tulerit ciuitatem: q̄
q̄ miserit: laudem cōsecuturā. ¶ Alphōso Regi.

Quattuor phalaridis epistolæ q̄s nup̄ ī alio libel
lo iuētās: ī latinū traduxi. solita clemētia tua: ac
cipias oro diue alphōse. q̄ miro amore: & lras: & lrase
studiosos āplecteris: foues: extollis. Paruū p̄fecto mu
nusculū: n̄ tū: ut sp̄o: sereit̄ati tuæ īgratū. In his. n. di
gnā p̄cipe liberalitatē: clemētiā: aī magnitudīem co
gnosces. Atq; utinā n̄ primū omēs editas īmortali nō
mini tuo īscriberē. Sed qd̄ factū ē: accusari potius q̄
emēdari licet. neq; op̄tōis ulla utilitas est. quō res ī ī
tegrū restitui neq; Vege si sereit̄ati tuæ studiū meum
placeat ītellexero: q̄cqd̄ de īceps aggrediar: foelicissimo
nomini tuo libens dedicabo.

Q Phalaris Aphilati & Trasibulo:
Vas mutuo uobis pecunias dediūs: teucro red
didisse dicitis. Teucer īcepisse negat. Mihi hercle nul
la cā est cur aut uobis: aut illi n̄ credā. Vos ei tanq̄ aī
co reddidisse asseritis. Quāobrē ueritatis ignarus: ne
cui piā uīm diffidere uidear. ac si acceperī: rōnes ue
stras admitto. Atq; utinā potius sēp me ueritas late
at q̄ fraudem dephēdā. Sātius. n. multaz pecuniarū
q̄ amicorū: dānum arbitror. quādoqd̄ necesse ē ut re
dephēsa: q̄ mētiēdo mihi īiurias ītulerūt: p̄ aīcis ini
mici apud me hēant. ¶ Paurolæ filio

Non multas p̄ deos īmortales a me pecūias te
petere arbitror: sed facultates meas minores sē
tio: q̄ ut si lii possim uirtuti obtēperare: Red utinā in
tot quot dicit īpēdas. quod si ita facies: aīcis potius q̄

accipiāt: quā p̄ris liberalitate car̄bis. quē. n. clara p̄ræ
cedit largitio: seq̄t̄ ut aī sui magnitudīe digna possi
deat. Vbi uero ad agēdū qs p̄mpte accesserit: ei fortu
na officiosa sese paratāq; exhibet. Noli iḡr inq; ue
rus huiusmōi uti uerbis: ac suspicari: tāq; nō libēter
uoca ī filiū cōferā: cuius gr̄a oīa cōparauī. Tātū. n.
est: ut te ī amicos liberalitatis rephēdā: ut īcredibi
ter delectatus te admoneā: quæ tāta hūaītate digna
ut sētias: ut nō solū ī p̄ntia aī tui magnitudinē ostē
das: sed hac tibi obsequēte fortuna: eandē sēp serues
uolūtātē. Quod iḡr tibi ḡnrose paurola damus: liben
ter damus: & abs te recipimus gr̄am: quom istū īpen
dēdi modū teneas: q; tā bonā sp̄e p̄se ferar: & uirtutē.

¶ Peristheni.

¶ Vbc̄i & eriphādi q̄ in me cōiurauerūt uxores
q̄s captiuas ad me & tāq; pituras misisti: quom ante
hac enixæ īterimere studuissē: nūc tū seruādas cēsui
Admiraris p̄fecto quod meā ī eas irā extīxerī. sed si
causā audieris: quod ob īcredibilē q̄nandā eaz; aīmi
nobilitatē: lōge magis admiraberis. Nā quom eas p̄
cōtarer an īsidiar; in me cōscīæ maritis suis fuissēt:
non id modo: sed una quoque cum illis impetum in
tyrannum facturas sese asseuerauerūt. Ei quom quā
nā mea uel magna uel parua īiuria peterē: priuata q̄
dē nulla: sed publica dixerūt. Cōmunē. nāq; eē īiuriā
liberā seruiī ciuitatē. Rursū quo nam pacto sui ī me
odii meritū suppliciū sūdrē: īterregata morte respon
derūt. Quā obrē q; tāta uirtute: & aī magnitudīe more
tēt: eos uiuēt & nō mori arbitratus pisthenes oportet

re: & ego iuste pepci. Et tu quicquid cum iis cepisti: accersis
eis eaque necessariis redde: ne ullam accepisse iniuriam

Quonqueri possint. ¶ Euanoro.
Te & himereses omnes: imo plurimos siculorum nos
se arbitror: quod si himeres depositis in me insidiis: utpote
iustior: iuratos exupavi. Non enim terti facioris in templo
suo iuppiter tam iniquus iudex extitisset: ut iuste illos re
aggressos tamquam iniustos in eius tradidisset potestate: quod me
rito ab iis fuisset periturus: haec non aliter existear. Ve
rum quomam audiam sthelicorum aegre ferre: quod insidiarum cam
in suam poesin eubolus & eriphadus intulerint: nolle eum ac
si mihi id persuaserit: egre ferre. Nam si eius poematibus:
ut dicunt: attedisset: non despatis in perbitatis: sed summae bo
nitatis premium accepissent.

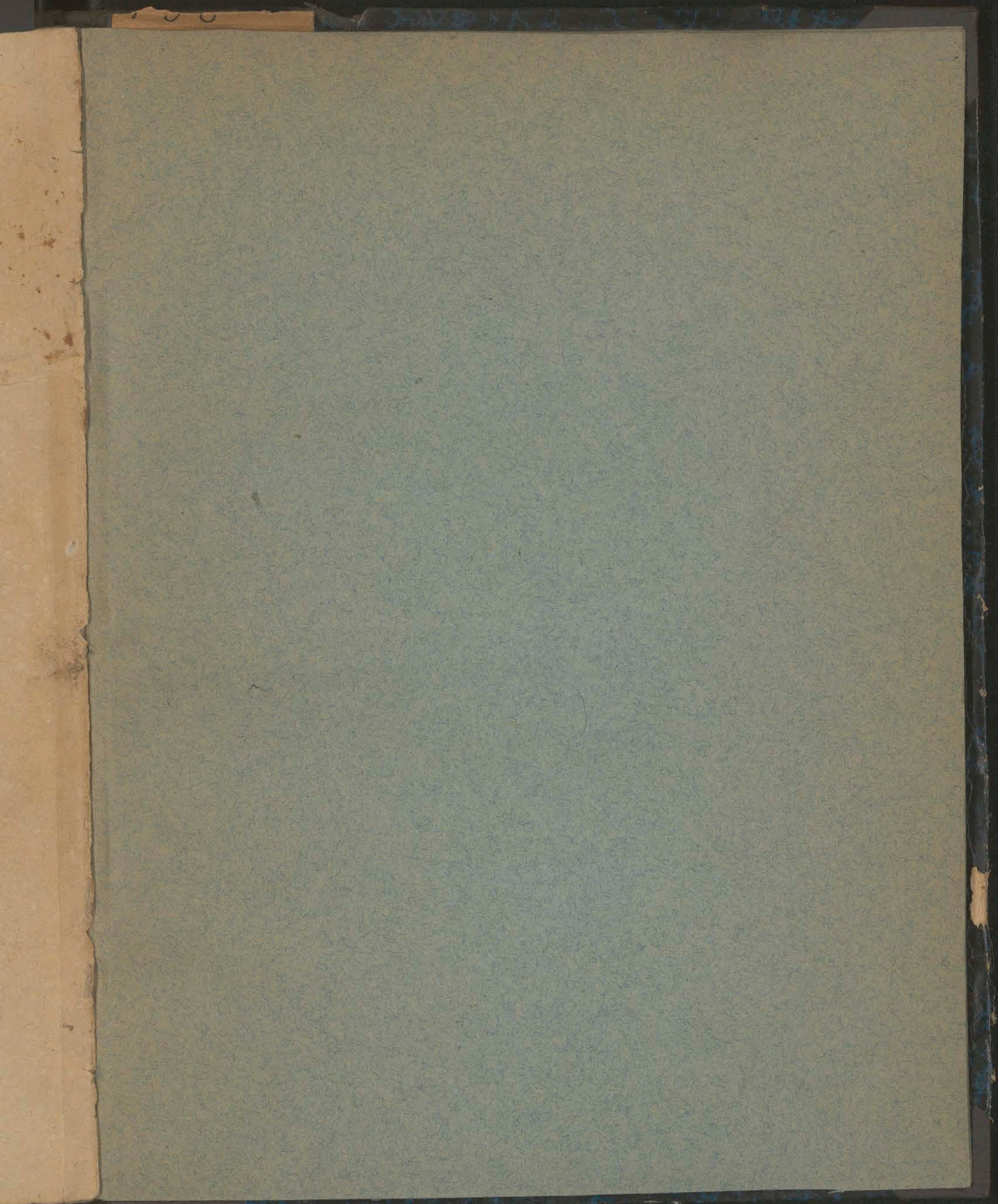
¶ Franciscus Ashetinus Calar. atque praestans Iuriscō. Fran
cisco Pellato Patavio Regio Consiliario. S. D.

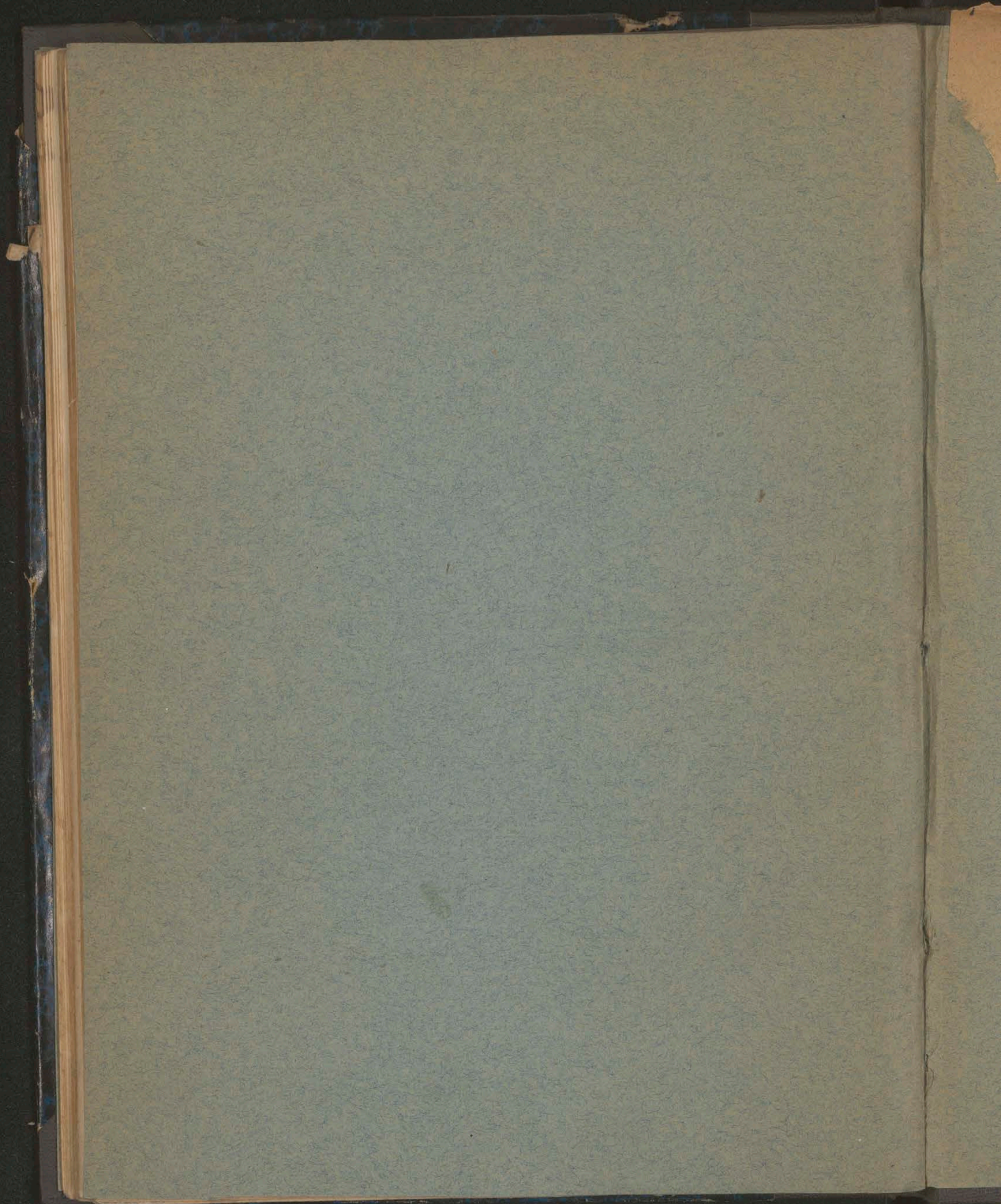
Stripulisti ad me francisce patavie: uir eximie: ut
epistolas phalaridis quas paulo ante e graeco in latinum tra
duxerant: ad te mittere. Quia ex re quanta me faciat humani
tastua ostendis: quod res meas: licet incultas: pro tua in me beni
uolentia: quae a doctor tuo legeret dignas duxisti. Ego
autem: & si ante acceptas litteras tuas: de his ad te mittere co
gitasset: dedisti tamen: ne arroganti arguerer: quod eas ad tale
uirum mittere auderem. Nunc quod spore tua petas: tam libere
tamen a me ad te mitto: ut non dare: sed accipe beneficium mihi
uidear. Nam si subtili & perspicaci iudicio tuo laudabunt
eas in medium proferre ausus: doctorum iudicium non amplius for
midabo.

Vale.

¶ Anno domini. M. CCCCLXXXI. VI. IDVS Mar.
Venetiis.

1481
BIBLIOTHECA
VNI. MAGELL.
CRACOVENSIS
Bibl. Jagi

Biblioteka Jagiellońska

stdr0007954

